

Komunikační prostor Galerie Školská 28 2014

výstavy, koncerty, přednášky
projekce, diskuze, dílny, tvůrčí pobyty

Galerie Školská 28
Školská 28, Praha 1
tel. 222 966 974
skolska28@skolska28.cz
www.skolska28.cz

deai

MINISTERSTVO
KULTURY

Visegrad Fund

Mediační
podpora

ARTYČOK

VOICE

ArtMap

Radio Wave

Mediační
partner

A2

Galerie Školská 28
leden - prosinec 2014

výstavy

Tichá pole cestou z práce

poslechová instalace

kurátor: Ivan Palacký

14.1. – 29.1.

vernisaž: po 13. 1. v 19:00

Zvuková poslechová instalace pro sluchátka „Tichá pole cestou z práce“ je koncipovaná a připravená ve spolupráci s hudebníkem Ivanem Palackým. Navazuje na nedávný jednodenní festival Meziuchy a šátrá v krajině zvukových expedic do málo probádaných oblastí současnosti. Kontextuálně posluchačům nabízí ukázky z práce několika českých i zahraničních autorských osobností (nebo tématických) počínů, čerpajících převážně ze žánru záznamů přirozeného zvuku a terénních nahrávek. Výstavní poslechový projekt je doplněn pásmem kompozic, videoprojekcí a improvizací seancí.

Šířka kompozičních přístupů směřuje od plnějších, zvukově intenzivnějších forem až k hranicím ticha (nahrávky prázdných prostorů) a vrací se k „zanepřázdněnějšímu“ sónickému spektru.

Cyklus intenzity jednotlivých slyšení byl časově sestaven přibližně podle délky čárek u jednotlivých autorů na následujícím obrázku.

Ubý a přibý

1 _____ Tomáš Procházka a Handa Gote 13. 01.

2 _____ Alfredo Costa Monteiro 14. 01.

3 _____ Dimitra Lazaridou Chatzigoga 15. 01.

4 _____ Lucie Vítková 16. 01.

5 _____ Jez Riley French 17. 01.

6 _____ Noid 21. 01.

7 _____ Peter Graham 22. 01.

8 _____ Andrea Neumann 23. 01.

9 _____ Ferran Fages 24. 01.

10 _____ Z pražských drah a nádraží 28. 01.

(Slávek Kwi, Peter Cusack, Michal Kindernay, Miloš Vojtěchovský, Udo Noll)

vernisaž: Field recording, magnetic field recording, no input video a found-footage. (Tomáš Procházka a Handa Gote)

doprovodný program:

15. 01. v 19:00 - komentovaná projekce ukávek ze zvukových filmů (Phil Niblock, John Grzinich, Lucien Castaing-Taylor)

16. 01. v 19:30 - koncert - Lucie Vítková

23. 01. v 19:30 - koncert - Angélica Castelló & Dafne Vicente-Sandoval - Ivan Palacký & Petr Vrba

29. 01. v 19:30 Ajznbony (pražská otázka nádraží)

Děda

Iniciátoři projektu: Adam Podhola, David Hájek, Kateřina Frejlichová
Odborná spolupráce: Josef Moucha

11.2. – 27.2.

vernisáž: po 10.2. - 19:00

Audiovizuální instalace Děda, která proběhne souběžně v Komunikačním prostoru Školská 28 a v Galerii E připomíná téma mezigeneračního míjení. Adam Podhola (1987), jeden z organizátorů projektu, navázal prostřednictvím fotoalb z 50. a 60. let užší vztahy se svým prarodičem Jánem Hrubým (1929). Vedle fotografova vnuka tvoří tým iniciátorů projektu další absolventi různých vysokých škol: Kateřina Frejlichová (1986) a David Hájek (1986). Médium fotografie je zaujalo jak kvalitami formy, tak obsahem. Zamýšleným těžištěm výstavy byly zpočátku závěsné exponáty, neboť barevný nosič přesahuje ve svém původním zpracování kategorii běžné rodinné fotografie. V Komunikačním prostoru Školská 28 však dostalo přednost zdůraznění příběhu setkání dvou generací, tedy sociální role média. V Hrubého snímcích nepřevládá estetický rukopis a galerijní potenciál. Předurčeny byly k privátnímu zachycení prožitků. Přesunem do kontextu současnosti ovšem nabývají ozvěny individuálních vzpomínek nadosobního rázu.

Projekci 235 záběrů (vybraných z více než čtyř stovek snímků) doplní zvuková instalace audiozáznamů a katalog. Projekt se tedy vztahuje také k poměru obrazu a osobního svědectví. Publikaci uvádí text Josefa Mouchy. V Galerii E seniorského Centra Elpida bude umístěno na patnáct zvětšenin.

Doprovodný program:

čtvrtek 20. 2. 15.00 - Těsto našich babiček /Galerie Školská 28/

sobota 22.2. - Mezigenerační fotomaraton /Centrum Elpida a Galerie Školská 28/

čtvrtek 27. 2. 18.00 - Projekce a poslech obrazových a/nebo zvukových rodinných záznamů, /Galerie Školská 28/

středa 12. 3. 15:00 - Správa a archivace fotografií. Seminář digitální fotografie pro seniory. (Centrum Elpida)

Iniciátoři projektu: Adam Podhola / David Hájek / Kateřina Frejlichová

Odborná spolupráce: Josef Moucha

Technická spolupráce: Stanislav Abrahám, Michal Kindernay, Jan Bartoš

Spolupracující organizace: Galerie Školská 28, Elpida, o.p.s.

Podpora: Magistrát hlavního města Prahy, Ministerstvo kultury ČR, Evropský program Mládež v akci

The Bureau of Melodramatic Research: Cizí vášně

kurátor: František Zachoval

7.3. – 28.3.

vernisáž: čt 6.3. - 19:00

Samostatná výstava Cizí vášně umělecké skupiny The Bureau of Melodramatic Research (Irina Gheorghe a Alina Popa)* premiérově uvádí trilogii prací Chraň své srdce v práci (Protect Your Heart at Work, 2012), Zlatoláská. Současná alchymie (Lovegold. Contemporary Alchemy, 2013) a poslední díl, speciálně připravený pro výstavu v galerii Školská 28, Psané ve větru (Written on the Wind, 2014).

Trilogie zkoumá roli melodramatu a její klíčový element - emoce - v rámci současných společenských mechanismů. Těžištěm prací je sledování a zachycení momentu ekonomických proměn, a to v oblasti využívání emočního kapitálu v procesu výroby.** Název výstavy odkazuje ke koncepci odcizení od Karla Marxe, ale také k cizím, nadpřirozeným a nelidským formám nepřirozenosti, které se odehrávají v současné ekonomice.

Jedním z východisek pro první část trilogie, video Chraň své srdce v práci (2012, HD video, 28 min), je tzv. teorie média úspěchu (Erfolgsmedien), jež formuluje klíčovou vlastnost, potřebnou k dosažení úspěchu - mimořádnou komunikaci, která se za určitých podmínek transformuje do podoby zdárného nástroje přesvědčování. Ve videu autorky jsou to instrukce k osvojení dokonalého úsměvu. Video využívá slovník bezpečnosti práce na pracovišti a evokuje postindustriální ekonomiku, v níž je zboží nehmotné a kde vládne pocit pohody a osobního uspokojení. Práce vznikla během rezidence v Centru současného umění Zámek Ujazdowski ve Varšavě. *

Video Zlatoláská. Současná alchymie (2013, HD video, 25 min, premiéra) je v provedení pořadu o vaření, kde kosmické vaření je modelem pro dnešní (ne)materiální ekonomiku. Práce artikuluje význam lásky v oblasti, ve které společnost prahne po pozitivních ekonomických výsledcích a blahobytu. Metaforické vaření je v přeneseném slova smyslu tvorba, výchova nebo produkce; láska je kvalitativně postavena na stejnou úroveň jako zlato. „Láska je novým zlatem (Love is the new gold).“ **

Trilogii zakončuje performance Psané ve větru (work-in-progress), která využívá formátu programu předpovědi počasí. Jednou z hlavních charakteristik melodramatického žánru byl emoční náboj jeho postav vůči přírodě. Název odkazuje na proslulý film Psané ve větru Douglase Sírka z roku 1956, který je pro The Bureau of Melodramatic Research zásadním zdrojem uvažování o melodramatu jako o nástroji společenské kritiky. Instalace reviduje prvky filmu Psané ve větru v širším kontextu globálního oteplování a klimatických změn a prezentuje emoce jako cizí síly pocházející z nelidské, tak jako z nekontrolovatelné démonické posedlosti. V průběhu vernisáže si návštěvníci budou moci s Bureau promluvit o počasí.

Pobyt skupiny v Praze je podpořen Rumunským kulturním institutem a Akademií výtvarných umění v Praze.

Kurz všeobecného plánování

Marie Ladrová, Ondřej Vavrečka

kurátorka: Tereza Sochorová Horáková

4.4. – 30.4.

vernisáž: čt 3.4. - 20:00

Mohli bychom mluvit, skládat slova a tím se dostávat k počátkům rozhovoru. Říkat: žena, muž, žena, had, voda, papír, slovo, dům, slovo, semeno, obraz. Dostáváme se do labyrintu, do světa, který s každým zákoutím odkrývá nové souvztažnosti, jež se propojí až při celkové revizi. Instalace by měla připomínat muzejní řazení podle tématických celků, které nám i bez popisování napoví, ve které oblasti se nacházíme. Jde o zodpovědné vzdělávací mapování profese bioložky, zemědělce, geodeta, architekta/stavitelky, básníka, analytika, filmaře či košíkářky. Tato rozkročenost mezi médii je pro oba autory typická. U obou můžeme sledovat zaujetí médii a samotným materiálem, které je obkročmo pohlceno obsahovostí. Dialog autorů vznikl ve vzájemném obdarování vzájemně nahlíženého soukromí. Tak mohla Marie objevit a oprášit archiv Ondřejových poznámek k všednodennímu prožívání a nalézt zde určité podobné zaujetí. Celou instalací, bez ohledu na tématické celky, se jako „Ariadnina nit“ proplétá symbol hada odkazující k „prvnímu hříchu“, lidskosti, opakovanému rození/růstu pomocí svlékání staré kůže a určité osamocení. U Marie ho nacházíme zřetelněji.

Například v expozici s pracovním názvem „Struktury“ je umístěn velkoformátový akvarel několika autoportrétů řazených za sebou a pletený dům, nebo v „Partiturách“ rozvíjí propiskovou kresbu na nalezeném svitku papíru. Zde najdeme i Ondřejovy filmové partitury jako například tu k filmu Šepsování plátna či nerealizovanému filmu Televize. Nacházení je další spojnicí autorů. Oba využívají pro práci metodu recyklace, čímž dochází k novým významům a alternacím u věcí, které jsou většinou již pokládány za odpad. Z chaotického řazení, estetizace pohledu, vznikají věci, které nám začínají něco připomínat. Útržek z lepenkové krabice dá žít malému Pantheonu, nebo kus zaschlého lepidla se vyprojektuje do obřího semene. Tento proces je synonymem žít v náznaku. Možnost psaní domácích haiku a radosti z malých překvapení všedního dne. Vyžaduje to spolupráci, citlivost na vnímané okolí a tuto zkušenost oba autoři například díky působení v hudebních tělesech mají.

Rozptylování / Scattering

Veronika Mayer

16.5. – 5.6.

vernisáž:čt 15.5. - 18:00

Vnímání prostoru a jeho atmosféry závisí na mnoha faktorech, ale nejvíce jsme většinou ovlivňováni zvukem a zrakem. Světelná site-specifická instalace převádí do zvuku intenzitu a barevnost světla v procesu neustálé proměny. Umožňuje divákům či posluchačům zrakové kvality prostoru prožívat formou vzájemné interakce světla a zvuku také hudebně.

Čidla rozmístěná v galerii snímají během dne světelné frekvence a výsledky měření jsou v reálném čase převáděny na zvuk. Časový průběh světelných (a dalších) dějů v prostoru - sluneční záření, mraky, umělé světlo, stíny a pohyb, nebo přítomnost diváka, ovlivňují parametry akustiky prostoru. Zvuk reaguje na světelné podmínky a počítačový systém průběžně zpracovává data pro tvorbu proměnlivé zvukové krajiny. Mechanické úměrnosti bolestivého sluchového zážitku odpovídajícímu vysoké intenzitě slunečního záření systém zabraňuje kombinací transformace živých dat světelného spektra a pečlivě komponovaných procesů, vytvářející pomalou a citlivou choreografii "rozptýleného" zvuku a světla. Sonifikace přechodu od jasného světla ke tmě reflektuje nejen formální otázky a estetiku zvukového umění.

Veronika Mayer je vídeňská skladatelka, hudebnice a zvuková umělkyně. Absolvovala studium elektroakustické hudby, kompozice a klasické píáno na Universität für Musik und darstellende Kunst ve Vídni. Její tvorba sahá od instrumentálních a elektroakustických kompozic, zvukových instalací k performancím s živou elektronikou. Vystupuje sólově i v různých kolaborativních projektech, často společně s výtvarnými umělci. Je členkou rakouské sítě Snim – spontánní sítě pro improvizovanou hudbu.

Pro její tvorbu je typická inspirace čistými zvuky, přírodními fenomény a materiálem a důraz na téměř nepostřehnutelné prvky, pramenící do původních a velmi čistých struktur zkoumajících vlastnosti a vnitřní povahu samotného zvuku. V elektronických vystoupeních pracuje často s mikrotonalitou. Její tvorba byla představena na různých festivalech současné a experimentální hudby a zvukového umění v Rakousku, Argentíně, České republice, Dánsku, Německu, Velké Británii, Itálii a Mexiku. Její skladby byly provedeny například soubory Wien Modern, Jeunesse Wien, ÖGZM, Ensemble Reconsil, Ensemble Platypus, Hörstadt, e_may, The International Rosario Marciano Piano Competition.

V rámci výstavy proběhl 2.6. v 19.30 koncert: KOMMANDO RAUMSCHIFF ZITRONE (Kai Fagaschinski, Christof Kurzmann) JUNK & THE BEAST (Veronika Mayer a Petr Vrba).

Pro Le Cainea (Z technických důvodů zavřeno)

Milan Guštar

10.6. – 27.6.

vernisáž: čpo 9.6. - 18:00

kurátor: Jiří Černický

Prostor před použitím.

Zvuková instalace „Pro Le Cainea“ (Z technických důvodů zavřeno)“ navržena pro galerii Školská 28 využívá kvality vyprázdněné místnosti, tak jak se vyjevují pouze v období mezi dvěma výstavami, tedy v době, kdy je prostor pro návštěvníky nepřístupný. Místnost s výrazným půdorysem ve tvaru velkého L má zajímavou akustiku a je příjemně osvětlena bočními členěnými okny i střešními světlíky.

Akustiku místnosti konkretizuje několik zvukových zdrojů rozmístěných v prostoru, které produkují vzájemně nezávislé rytmicko-melodické sekvence tvořené resyntetizovaným zvukem kapající vody. Kompozice vytvořená z rytmizovaných zvuků kapající vody odkazuje na skladbu Dripsody, jejímž autorem je významný tvůrce elektroakustické hudby Hugh Le Caine, od jehož narození v roce 2014 uplynulo 100 let. Tento kanadský skladatel, fyzik, konstruktér a vynálezce po mnohaletém výzkumu v oblasti jaderné fyziky svůj zájem postupně přesunul k hudbě. Stranou od hlavních světových center elektroakustické hudby navrhl a sestavil dvě desítky unikátních elektromechanických a elektronických hudebních nástrojů v nichž často použil originální technická řešení, kterými mnohdy předstihl světový vývoj.

Zvukovou instalaci v prostoru galerie Školská doplňuje prezentace Le Caineovy kompozice Dripsody v galerii Díra. Tato Le Caineova nejznámější skladba byla roku 1955 vytvořena ze zvukového záznamu jediné kapky vody. K realizaci skladby použil autor svůj Special Purpose Tape Recorder, elektromechanický hudební nástroj s magnetickými pásky, umožňující transformaci, vrstvení a řetězení zvukových vzorků.

„Akustické prostorové instalace Milana Guštara jsou evolučně odvozeny z kreativního a novátorského zacházení s hudební kompozicí ukotveného na jedné straně v modernistických avantgardních evropských tradicích, ale na straně druhé, a to je možná podstatnější, v prostoru a čase jakýmkoli kompozičním pokusům předcházejícím. Mám tím na mysli odkazy na archetypální, „magické“ prazvuky, jejichž řád chce být spíše přirozeného, přírodního či kosmického charakteru. Může jít o touhu vycítit, pochopit a zprostředkovat vibrace hmoty transcendingující zvukem do lidského vědomí.

„Ve zvukové instalaci ve Školské jde v tomto smyslu o jakousi pre-kompozici zachycující echo mýtického prostoru (jeskyně) i zvuky pronikající do něho neviditelnými skulinami propojujícími tento prostor s nekonečným tajemstvím přírody mimo něj. Nádoby znějící imaginárními vodními kapkami zde zastupují primitivní reproduktory. Velká myšlenka je zprostředkována záměrně malým způsobem. Magie archetypální jeskyně je nahrazena pocitem provizoria obyčejného městského prostoru ‚mimo provoz‘.“ (Jiří Černický)

Live Transmissions

Morgan O'Hara

20.7. – 23.7

vernisáž: ne 20.7. - 14:00

Improvizovaná výstava nových kreseb Morgan O'Hara Live Transmission vzniklých během festivalu Vs. Interpretation.

Kresby série „Živé přenosy“ (Live Transmissions) Morgan O'Hary, na nichž pracuje od roku 1989, jsou záznamem spontánní akce. Umělkyně během performance pohybem několika tužek držných v obou rukou zachycuje v reálném čase na papír to, na co upíná svoji pozornost. Zaznamenává situace, procesy a děje probíhající v čase a prostoru, pohyb fyzických těles i jejich neviditelnou, například zvukovou složku. Kreslí pohyb řemeslníka, tanečnicka, divadelní scény, orchestr, hudbu, stádo zvířat, motýlí let, turbulence proudící vody, chvění listů ve větru. Její kresby přesahují zavedené kategorie figurace i abstrakce a nabízejí téměř bezprostřední přepis z jednoho percepčního, časového a prostorového rámce do jiného. V našem kontextu odkazuje její dílo na záznamy hlasů a letu ptáků Olgy Karlíkové, obouřučné kresby Dalibora Chatrného, kresby větrem Vladimíra Mertvy i stránky z deníku Leoše Janáčka, převádějícího do not kadence lidského hlasu a dechu.

Mimo sezónu / Poza sezonem / Utószezon / Out of Season

Ewa Justka (PL), Tamás Kaszás (HU), Péter Szabó (HU), Lloyd Dunn (USA)

kurátorka: Veronika Resslerová

11.9. – 25.9.

vernisáž: st 10.9. - 18:00

Během vernisáže performance Ewy Justky.

Zatímco v létě odjíždějí z nesnesitelně horkého města všichni na dovolenou, na festivaly nebo na venkov, nabízí opuštěná galerie příležitost k nerušenému soustředění.

O letošních prázdninách se ve Školské náhodně setkala několik tematicky i mediálně odlišných projektů zahraničních umělců různých generací. Ewa Justka transformovala pomocí autorských elektronických nástrojů běžnými smysly nezachytitelné fyzikální jevy do zvukové podoby, Tamás Kaszás zkoumal v diorámatických instalacích ideologické pozadí modernistických architektonických forem, Péter Szabó pracoval na velkoformátové kreslené kronice „dějin veřejných protestů“ současného Maďarska a Lloyd Dunn experimentoval s digitální syntézou stereoskopického obrazu z „found footage“ filmů ze třicátých let.

Výstava Mimo sezónu se snaží nedomerovaným způsobem přiblížit atmosféru nesourodého střetnutí jejich úvah.

Sol's Light / Solovo světlo

David Miller

kurátorka: Clio E. Bugel

3.10. – 30.10.

vernisáž: čt 2.10. - 18:00

Solovo světlo aneb zářící duše temnoty

Výstava fotografií Davida Millera Sol's Light je prostorem experimentu pro zkoumání světla a uplývání času. Je pomyslným archívem záznamů jak obecných, tak velice osobních věcí. Miller se tím vyslovuje k tématu „vidět a věřit“, rámujiícímu Festival Fotograf #4 prostřednictvím pocty oběma zmíněným fenoménům.

Jeho série portrétů otce je velmi enigmatická: v prvních zachycuje jeho podobu naživu, druhý – záhadnější – zachycuje jeho podobu po smrti. Magie první podobizny spočívá v tom, že postava je obrácena k pozorovateli zády, tvář se odráží v zrcadle, ale její výraz nerozpoznáme. U druhého portrétu hlína na otcově náhrobku připomíná hvězdnou oblohu.

Třetí záhadu představuje seznam jmen, která autorův otec používal, a která jsou zaznamenána synovým rukopisem. Je to další pokus o zpřítomnění postavy otce, o dotek, byť letmý, jeho výjimečnosti.

Nejde o to, zabývat se otázkou, kým vlastně „Sol“ byl. Práce Davida Millera není ztělesněním takového hledání. Předkládá divákovi svoji vlastní představu, složenou z několika stínů a ostrých hranic možnosti výkladu. Miller portrétoval svého otce a odkazuje také na titul knihy Arthura Millera Smrt obchodního cestujícího. Pro diváka zůstává tato stopa, kterou po sobě Sol zanechává, dvojnásob zastřená. Jen sám autor fotografie ví, že inspirací byla tato kniha a že mu tato kniha připomíná otcovu existenci, protože jedině, co vidíme, je našedlý obdélník.

Série portrétů se Solovým obličejem je zachycena v kontaktních kopiích bez chemického zpracování a připomíná techniku používanou ke konci 19. století. První vyobrazení v sérii, nejvíce dovršené ze všech, časem postupně mizí, protože je nepřetržitě vystaveno světlu. Poslední nenesé téměř žádný otisk, kromě něčeho, co připomíná tmavý okraj, kam přeci jen proniklo trochu světla. Otcova přítomnost postupně mizí a stává se čím dál osobnější. Ke konci (synova života) se zachová pouze v paměti syna.

Sol's Light je rozpracovaná instalace v procesu. Její podoba je každý den jiná, podle toho, jak se v průběhu dne mění světlo, a podle toho, jak objekty na papír vrhají stíny. Dokončená bude, až vyprší doba, po kterou má být vystavena světlu i veřejnosti. Poslední den výstavy bude posledním dnem završení rozsáhlejšího uměleckého díla. Miller se rozhodl zasahovat do celého procesu jen minimálně, s vědomím, že výsledkem výstavy je částečné nebo úplné zmizení obrazu. Dílo bude pohlceno temnotou, nicméně budeme vědět, že na začátku, předtím, než je světlo překrylo stíny, byly obrazy všude. nestálé přítomnosti, relativně předvídatelné, a přesto náhodné a překvapující.

–Clio E. Bugel

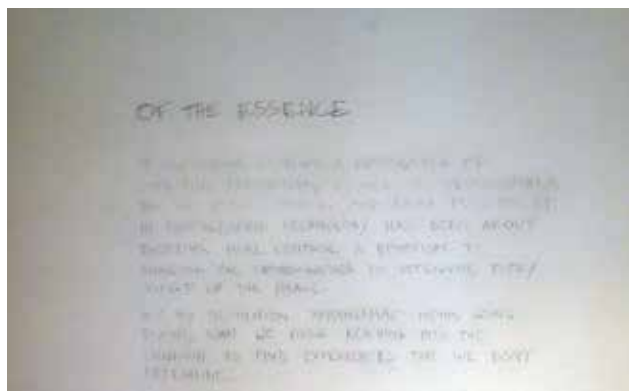
Z podstaty (1984 – 2014)

Sam Ashley

Kurátor: Miloš Vojtěchovský

Galerie SPZ 3.10. – 24.10.

vernisáž: čt 2.10. - 17:00

Před třiceti lety se mystik a umělec Sam Ashley toulal rok v Amazonii a v povodí Orinoka. Vypravil se tam studovat léčebné praktiky šamanů. Během roku 1984 nafotil 27 barevných diafilmů. Po návratu do USA dostal nápad, že exponované filmy uschová a jako experiment se spiritistickou fotografií dá vyvolat teprve v roce 2014. Důležité bylo, aby filmy nebyly nijak speciálně chráněny a zůstaly citlivé a tedy (potenciálně) „schopné“ zachytit cokoli, co se kolem míst, kde budou uloženy, bude během 30 let dít. Pochopitelně, že změny, které se na diapozitivích za tuto dobu projeví, lze připsat stárnutí emulzí. Ale nějaké změny mohly být způsobeny i čímsi jiným. A tyto změny se staly podstatou Ashleyho projektu.

Koncept spiritistické fotografie je většinou považován za problematický. Důvodem je samozřejmě fakt, že v začátcích spiritistické fotografie někteří její obhájci ve snaze něco „dokázat“ falzifikovali hypotetické „spirituální jevy“ a pokoušeli se je představit jako skutečné. Dnes nám přijde zvláštní, že jim tenkrát nedocházelo, že fotografické technologie se budou dál vyvíjet a že divák, obeznámený s podobnými technikami lehce rozezná, že snímky jsou podvod. Nepříjemným vedlejším účinkem je pocit nedůvěry, protože padělky, jakkoliv byly zhotoveny s těmi nejlepšími intencemi, vzbuzují naše podezření.

Důležité je si uvědomit, že pokud chceme kriticky přehodnotit koncepty spiritistické fotografie, musíme se napřed s touto historií nějak vypořádat. Nabídnout obrazy jednoznačně dokazující záznam jevu, o němž se shodneme, že je zachycením nějaké duchovní podstaty. Spiritistická fotografie by se vlastně neměla pokoušet dokazovat nic. Existenci duchů totiž nemůžeme žádným způsobem prokázat, protože ve skutečnosti duchové „neexistují“. Nebo – lépe řečeno – duchové se projevují, a dokonce mají i rozpoznatelné rysy (což ovšem nutně neznamená, že „existují“ v běžném slova smyslu). Netvrdím, že spirituální jev je něčím pouze imaginárním, čímsi ryze mentální podstaty. Tak to není. Projevy duchů mohou mít účinky, které jsou sice mentální povahy, ale mají i reálné, „náhodné“ účinky v podobě „souhry náhod“. Spíš, než by se (autor) spiritistické fotografie snažil zachycovat určitý typ obrazu, měl by vytvářet příležitost, situaci, nebo soubor mechanismů. Ty by umožnily to, že projevy jakékoliv „duchovní podstaty“ nebo jevu by bylo možné zaznamenat na citlivý povrch filmu, aniž bychom předem předjírali přesnější podobu, jakou by na sebe mohl tento fenomén vzít. Naštěstí máme k dispozici i jiné techniky, jak k něčemu takovému přistoupit: stejné představy najdeme u nejrůznějších kultur jako praktikování věštby. Předpovídání budoucnosti je skoro přesně to, co zde hledám: mechanismus, kterým je možné vlivy duchovní sféry zaznamenat, a tedy i uchopit.

Projekt „Z podstaty“ lze označit za formu orákula/věštby. Jde o experiment na poli spirituální fotografie, výzkum „náhodných“ účinků. Nevycházím sice z pevných předpokladů, ale výsledek (v podobě vystavených fotografií) naznačuje možnost. A to mi stačí.

–Sam Ashley, červen 2014

Urban Beeing / Včely ve městech

Bioni Samp (GB), Annemie Maes / Okno (BE), The Bureau of Melodramatic Research (RO), Julie Andreyev (CAN) + Simon Overstall (CAN), Jan Karpíšek (CZ), Gerda Johanna Cammaer (CAN), Eric Tournernet (FR)

Kurátoři: Lenka Dolanová, Michal Kindernay

21.11. – 12.12.

vernisáž: čt 20.11. - 18:00

Během vernisáže vystoupil Bioni Samp s performancí Hive Synthesis. Diskuse s městskými včelaři proběhla v pátek 21. listopadu od 18 hodin s ochutnávkou medových specialit šéfkuchaře Filipa Kavky Smiggelse

Výstava je věnovaná městskému včelaření a uměleckým projektům pracujícím se včelami. Městské včelaření se stalo oblíbeným koníčkem a úly jsou umístěny na střeších kulturních institucí, restaurací a nákupních centrech či v městských parcích a zahradách v mnoha zemích. Co městské včelaře spojuje je tendence včelařit „jinak“ a ne pouze produkovat co nejvíce medu. Ve městech jsou také více než na venkově pěstovány formy společného - komunitního včelaření, kdy lidé mají například možnost podpořit včelstva ve své čtvrti formou „adopce“ včel či úlů.

Včelaření přitahuje propojením zemědělské činnosti, řemeslné kulišské práce i dalších disciplín (fenologie, meteorologie, chemie...). Ideální včelař je člověk mnoha různých talentů, zároveň trochu truhlář, ekolog a kuchař.

Výstava je vzhledem do současných přístupů ke včelaření. Představená díla jsou na pomezí umění a výzkumu a autoři jsou často aktivní včelaři. Jsou zde představeni umělci z řady zemí. Britský umělec Bioni Samp v sérii Hive Synthesis snímá zvukové frekvence uvnitř úlu. Včelí společenství je tématem instalací Annemies Maes (ve spolupráci s bruselským uměleckým sdružením OKNO). Představí výsledky monitorování včelstev na bruselských střeších a objekty z vosku. Tématem Julie Andreyev je sociální funkce hmyzu. Její instalace ve spolupráci se Simonem Overstalem převádí konverzaci ze sítě twitter do hmyzích struktur. Zvuková část obsahuje nahrávky včel Tilla Bovermanna (the Hive Five Project - Tangible Auditory Interfaces Studio). Kanadská filmařka Gerda Johanna Cammaer konfrontuje globální jev mizení včel se zánikem klasického filmu. Při manipulaci s nalezeným 16mm instruktážním filmem ze 40. let vnímá včelí úl jako centrum kreativity. Odlišně se k tématu vyjadřují rumunské umělkyně Irina Gheorghe a Alina Popa (BMR), které ve video kompilaci Honey uvádějí včelaření do souvislostí hollywoodského melodramatu. Eric Tournernet na svých fotografiích dokumentuje včelaření po celém světě. Na výstavě představí výběr snímků zaměřených na včelaře ve velkoměstech. České včelařící umělce zastupuje Jan Karpíšek, jehož včelstvo spoluplytváří jeho malířská plátna.

Akce je součástí projektu Alotof - A laboratory on the open fields, podpořeného granty EU Kultura, Ministerstva kultury ČR a Státního fondu kultury ČR. Připraveno ve spolupráci se sdružením Yo-yo o.s.

Projekt Bílý nástěnka 2014

Yveta Buchtová: Opakovat se nebude
31.1. – 31.3.

Jaromír Novotný: Fermata
24.4. – 24.5.

Lenka Vítková: Dvě planety se mi v mysli zvětšují
9.6. – 22.8.

Matyáš Chochola: Zpěv dravých ptáků
3.10. – 24.10.

Radomír Rokyta: Vstupujte jednotlivě
8.11. – 7.1.

Galerie Díra 2014

09. 12. 2013 – 17. 1.

Dallas Simpson, Nahrávky z pobřeží

17. 1. 2014 – 22. 2.

„Minus 16“ - Tonic Train

23. 2. 2014 – 26. 3.

Socotra Recordings

27. 3. 2014 – 02. 5.

Francisco López: Untitled #314

03. 5. 2014 – 09. 6.

Colonel XS: Praha nov20

10. 6. 2014 – 27. 6.

Hugh Le Caine – Dripsody

29.6. – 31.7.

Binaurální nahrávky a oscilace Yiorgis Sakellariou

1.8. – 29.8.

Behind the Wall (pro ansámb) Lucie Vítková

30.8. – 26.9.

Drum Machine Brutalized Ewa Justka

26.9. – 7.11.

Chór dešťů : pražská variace Sebastiane Hegarty

8.11. – 7.1.

Zvuková krajina: září 2011 Kink Gong (Laurent Jeanneau)

Galerie Školská 28 2014

koncerty
performance
autorské prezentace
projekce
dílňny
komponované pořady

Listening to the Movement of People Working

projekce

st 15.1. - 19:30

Tematický večer projekcí ukávek z několika filmů je věnován nedávným 80. narozeninám hudebníka, fotografa a filmaře Philla Niblocka a je součástí výstavy Tichá pole cestou z práce.

1. Phill Niblock: Looking at the Movement of People Working

Projekce 6 filmů, které Phill Niblock natočil na 16 mm v Peru, Mexiku, Hong Kongu a Maďarsku během svých cest v letech 1973 až 83. Film tvoří dlouhé záběry na neznámé lidi provádějící fyzickou práci, jako je rybaření, tkaní, zemědělské práce, a další, postupně ale nezadržitelně mizící díky technologickému rozvoji. Obrazy jsou doprovázeny minimalistickou monotonní hudbou, kterou se Niblock proslavil.

2. Během práce na video-filmech „Location Sound Films“ a „Sound Aspects of Materials Elements“, 2011 John Grzinich použil různé technické nahrávací pomůcky, někdy ve filmu přítomné, jindy více skryté, v závislosti na charakteru použité technologie (kondenzátorový mikrofon, kontaktní mikrofon, atd). Záběry jsou dlouhé a ukazují sónické předměty zasazené v krajině, na opuštěných loukách kdesi v Estonsku, u polorozpadlých stodol: vibrující vedení telefonních drátů, praskání nočních ohňů, rezonance opuštěných a rezivělých nádrží, konstrukcí z traverz... Díky tomu, že byly použity kontaktní mikrofony, umístěné do potrubí, nádrží a nádob nasloucháme zvuku přicházejících zevnitř prostorů, z nitra hmoty...“(Seth Nehil)

3. Lucien Castaing-Taylor a Ilisa Barbash: Sweetgrass (2009). dokumentární film sleduje život na ovčích farmě v Montaně. profesor antropologie, vizuálních a environmentálních studií na Harvardu a kurátorka vizuální antropologie v Peabody Museu snímají obraz viděný a slyšený jakoby z perspektivy krajiny a zvířat, která zde žijí. zvuk Ernst Karel.

Lucien Castaing-Taylor a Véréna Paravel: Leviathan (2012). Apokalyptický dokument o americkém rybářském průmyslu vznikl na Sensory ethnography Lab na Harvardu. zvuk Ernst Karel.

Lucie Vítková

Ideas and Techniques

čt 16.1. - 19:30

Ideas and Techniques je název nového alba (pan y rosas 2014), kde autorka představuje některé akordeonové techniky, které sesbírala během své improvizativní praxe. V těchto kompozicích se snaží hrát určitý jev v koncentrované podobě, tak aby vyzněl jeho charakter intenzivně a jasně. Každá skladba je jako mechanismus se specifickým přirozeným chováním, které určuje její hudební strukturu.

Z alba Ideas and Techniques Lucie Vítková zahraje kompozice, které zapadají do konceptu výstavy Tichá pole cestou z práce:

1. Tremolo 2. With Voice 3. Air 4. Microtonal 5. Ultra High 6. Silent 7. Low

Lucie Vítková je skladatelka, improvizátorka a interpretka, působící na české i zahraniční scéně (akordeon, harmonika, hlas, tanec-step). Její tvorba má dvě směrování: ve svých kompozicích se v posledních dvou letech zaměřuje na sonifikaci (skladby jsou založené na abstraktních modelech vytvořených podle fyzických objektů), v improvizaci se její zájem upíná ke kombinaci zvuku a pohybu, kterými determinuje určitý prostor a vyzdvihuje jeho akustickou specifičnost.

V současné době se zabývá otázkou sociální vztahovosti v hudbě a jejím potenciálem organizovat hudební strukturu skladby. Toto téma se prolíná všemi aspekty její práce.

Jan Pfeiffer

autorská videoprojekce

st 22.1. - 20:00

Jan Pfeiffer volně pracuje s médii videa, fotografie, animace a kresby. Absolvoval Akademii výtvarných umění v ateliéru Jiřího Příhody v roce 2011. V rámci svých výstavních projektů zkoumá postoj člověka ve strukturách veřejného i osobního prostoru. Společnost, definující role a predestinaci člověka, analyzuje se schematickou pečlivostí i autorskou angažovaností. Především městský prostor, který jednoznačně deformuje chování jedince, autor podrobuje svým osobním výzkumům, konfrontuje jej se svým vlastním i „objektivním“ pohledem na svět. Situace, nahlížené „z ptačí perspektivy“ a v kontextu působení politických systémů, volně interpretuje a konceptuálně fragmentuje. Například projekt „Zkratky“, který skrze vlastní zkušenost městského chodce rozvinul v komplexní pohled na geometrické a organické mapy veřejného prostoru a jeho architektury.

Autor představí svoje realizované i aktuální projekty ve formě komentované video - projekce.

Angélica Castelló & Dafne Vicente-Sandoval; Ivan Palacký & Petr Vrba

elektroakustická improvizace

čt 23.1. - 19:30

Další večer, během kterého se v galerii Školská 28 prvně představí dvě elektroakustická dua, jež spojuje bytostný zájem o neidiomatickou improvizaci. Jak duo Angélicy Castelló a Dafne Vicente-Sandoval, tak duo Ivana Palackého a Petra Vrby se hudebně pohybuje mezi divokou abstrakcí a nespoutanou snivostí. Na závěr večera se můžeme těšit na společný set.

Angélica Castelló studovala hudbu ve svém rodném Mexiku, Montrealu, Amsterdamu a Vídni, kde také od roku 1999 žije, vyučuje a organizuje koncerty. Ačkoli dosud ctí starou hudbu (Ensemble fiori musicali), středobodem její práce je elektroakustická improvizace a nová hudba: je spoluzakladatelkou ansámblu Low Frequency Orchestra (s Matijou Schellanderem, Majou Osojnik a Thomasem Grillem), hraje v uskupeních Los Autodisparadores (s Thomasem Grillem a Katharinou Klement), Frufu (s Majou Osojnik), Cilantro (s Billy Roisz), Subshrubs (s Katharinou Klement, Billy Roisz a Majou Osojnik) a Chesterfield (s Burkhardem Stanglem). Další hudebníci, s kterými příležitostně hraje, jsou například Olga Neuwirth, Wolfgang Mitterer, Isabelle Duthoit, Franz Hautzinger, Martin Siewert, Mario de Vega, Marina Rosenfeld, John Butcher, Okkyung Lee, dieb13 a další. Komponuje skladby pro sólové Paetzoldovy flétny, ansámblu (Danubia Saxophon Quartett, Subshrubs, Bella Discordia) a také pro divadelní a taneční představení.

Francouzská fagotistka Dafne Vicente-Sandoval zkoumá zvuk pomocí improvizace, soudobé hudby a zvukových instalací. Zaměřuje se na křehkost zvuku a jeho vznikání v daném prostoru. Hudba je pro ni spíše vyvrcholením původního ticha než autonomní diskurz vytržený ze souvislostí. Základem její hry na fagot je dekonstrukce. Rozmísťuje po nástroji miniaturní mikrofony a ozvučuje různé fragmenty. Když pak občas doplní své hraní klasickou technikou hry na fagot, vzniká slyšitelné narušení vztahu částí a celku, vnitřku a vnějšku - vymořování ve zpětné analýze.

Ivan Palacký je architekt a hudebník (preparované diktafony, minidisk, amplifikovaný jednodůžkový pletací stroj Dopleta 160). Hrál (v osmdesátých a na začátku devadesátých let) v různých skupinách a účastnil se rozmanitých hudebních projektů. Absolvoval mnoho koncertů se skupinou „Sledě, živé sledě“. V současnosti je členem ambi(val)entního dua „Tílko“ (s Jennifer Helia DeFelice) a audiovizuálního improvizativního dua „Koberce, záclony“ (s Filipem Cenkem). Vede si zvukový deník ze svých cest - zaznamenává útržky příběhů, podivné zvuky a rozmanité „akustické chyby“.

Ajznbony (pražská otázka nádražní)

tichý večer o halasících vlacích

st 29.1. - 19:30

Krajina pražských pražců kolem kolejí mezi nádražími Strašnice a Žižkov, Libeň a Bráník, Bubny a Bubeneč, Vysočany a Strašnice, Veleslavín a Vršovice, Dejvice a Hrdlořezy.

Velká Praha čítá dnes nejméně 4 tucty velkých a malých nádraží, přecladišť, zastávek a síť desítek kilometrů trati. Železnici zblízka i zdáli zaslechnete v každé pražské čtvrti, jedoucí vlak je spolu se zkouškou sirén, helikoptérou a letadlem nejhlasiťejším industriálním hlukem. Po kolejích míří do centra a z centra denně přibližně 100 000 cestujících. Rozsah hudebního rejstříku ČD a.s. a Správy železniční dopravní cesty (SŽDC) začíná u romanticky klouzavých árií brzd posunovaných vagonů a sahá až po death-metalové virbly lokomotivy na železničním mostě.

Radiologická impro-interpretace jízdních řádů pražského ajznbonu obsahuje koláž složenou z těchto ingrediencí: numerologické zaříkávání prostojů, logistiku roztodivných přestupů a dávno zmeškaných spojů, mizející ozvěny kročejů nočních čekáren a nelibých podchodů, mučivé skřípání brzdících souprav na peronech, klikání kol na výhybkách, klínání strážního zvonku u závor, šepot a supot parních i hluboké dunění diesl lokomotiv, echo drážních amplionů, povely přecladišť a točen, perkuse nárazníků na vlečkách, smyčce a žestě koles skřípajících v kloněných zatáčkách, nory a ponory tunelů, vachtrovskou posunčinou návěstí nádraží Strašnice, largo Negrelliho viaduktu a synkopy semmerinku pod Dívčími hrady.

V pořadu zní zvukové (archivní i čerstvé) nahrávky: Slávka Kwi, Petera Cusacka, Michala Kindernaye, Udo Nolla, Miloše Vojtěchovského, Jaroslava Kořána a dalších.

Předčítání z jízdní řádů PID (pražské integrované dopravy):

Ondřej Vavrečka, Miloš Vojtěchovský, Rober Palkovič a další.

hudební doprovod: Petr Vrba a hudební těleso točna pod Bohdalcem

Héctor Rey; E CONVERSO

volná improvizace

čt 13.2. - 19:30

Héctor Rey se věnuje sochařství a improvizované hudbě a žije v Berlíně. Sochy vystavoval skupinově i sólově v galeriích v USA, Finsku a Španělsku. Získal granty a rezidenční pobyty mimo jiné na Aaltově univerzitě v Helsinkách a School of Visual Arts v New Yorku. K improvizované hudbě přistupuje jako k svému způsobem skulpturálnímu procesu, s důrazem na morfologické konfigurace matérie.

Koncertoval na nejruznějších místech a festivalech v USA, Španělsku, Polsku, Finsku i jinde, sólově nebo ve spolupráci s hudebníky, jako jsou Seijiro Murayama, Tomás Gris, Miguel A. García a s výtvarnými umělci (Shu Lea Cheang) nebo experimentálními tanečníky jako Dominique Starck, Marianela León, Przemyslaw Kamiński aj. Mezi jeho současné spolupracovníky patří Rishin Singh, Simon Charles nebo Rolando Hernández.

vede label Nueni Recs a pořádá každý měsíc poslechové večery gramodesek nazývané Murrumaldiak.

E CONVERSO vznikla v roce 2011. Ve své hudbě pracuje s improvizací všemi možnými způsoby. Propojuje vlivy new-yorské downtown scény, současného evropského jazzu a volné improvizace. Pracuje s náladou, náhodou a emocemi tak, že některé skladby mohou zaznít každý večer úplně jinak.

Michal Wroblewski - saxofon

Jan Chalupa - bicí

Jan Pisklák - kytara

Vladimír Micenko - kontrabas

Těsto našich babiček

Večer projektu Děda

čt 20.2. - 15:00

Tajemství receptů babiček a dědečků. Společné mezigeneračně a mezigenderově vyvážené kuchtění.

Audiovizuální instalace Děda, která proběhne od 10. - 27. 2. souběžně v Komuni-kačním prostoru Školská 28 a v Galerii E připomíná téma mezigeneračního míje-ní. Adam Podhola (1987), jeden z organizátorů projektu, navázal prostřednictvím fotoalb z 50. a 60. let užší vztahy se svým prarodičem Jánem Hrubým (1929). Vedle fotografování vnuka tvoří tým iniciátorů projektu další absolventi různých vy-sokých škol: Kateřina Frejlichová (1986) a David Hájek (1986). Médium fotogra-fie je zaujalo jak kvalitami formy, tak obsahu. Zamýšleným těžištěm výstavy byly zpočátku závěsné exponáty, neboť barevný nosič přesahuje ve svém původním zpracování kategorii běžné rodinné fotografie. V Komuničním prostoru Školská 28 však dostalo přednost zdůraznění příběhu setkání dvou generací, tedy soci-ální role média. V Hrubého snímcích nepřevládá estetický rukopis a galerijní po-tenciál. Předurčeny byly k privátnímu zachycení prožitků. Přesunem do kontextu současnosti ovšem nabývají ozvěny individuálních vzpomínek nadosobního rázu.

Projekci 235 záběrů (vybraných z více než čtyř stovek snímků) doplní zvuková instalace audiozáznamů a katalog. Projekt se tedy vztahuje také k poměru obrazu a osobního svědectví. Publikaci uvádí text Josefa Mouchy. V Galerii E seniorského Centra Elpida bude umístěno na patnáct zvětšenin.

Doprovodný program:

čtvrtek 20. 2. 15.00 Upeč třeba chleba - Těsto našich babiček /Galerie Školská 28/

sobota 22.2. Mezigenerační fotomaraton /Centrum Elpida a Galerie Školská 28/

čtvrtek 27. 2. 18.00 Projekce a poslech obrazových a/nebo zvukových rodinných záznamů, listování rodinnými alby. /Galerie Školská 28/

středa 12. 3. 15:00 Správa a archivace fotografií. Seminář digitální fotografie pro seniory. /Centrum Elpida/

Spolupracující organizace: Galerie Školská 28 (DEAI/setkání), Galerie E (Elpida)

Technická spolupráce: Stanislav Abrahám, Michal Kindernay, Jan Bartoš

Podpora: Magistrát hlavního města Prahy, Ministerstvo kultury ČR, Evropský program Mládež v akci

Behind the Voice: Myriam Van Imschoot, Toine Horvers, Doreen Kutzke, Marcus Bergner, studenti Ateliéru Intermédia III. AVU

připravil: Marcus Bergner

pá 21.2. - 18:00

Performance o třech dějstvích - večer zvukové poezie a experimentálního jódlování v režii Marcuse Bergnera.

Hlasy by mohly být připodobněny k zárodečným buňkám sirén ve smyslu toho, co Ernst Bloch považoval za „ne ještě vědomé“, a jako takové by se mohly proměnit v okamžiky předjímajícího vnímání nebo je vyvolat, s vědomím, že by jinak zůstaly neuchopeny v představách nebo nepoznané („petites perceptions insensibles“). To, co se za hlasem objevuje a objevuje opakovaně, jsou jiné možnosti, chtě nechtě vrstvené a přesouvané, ale proto také schopné odhalovat škálu vytoužených nebo zamýšlených použití a zneužití. Zde jsou vedle sebe čtyři kouty, dvě hrany ustavené v prostoru tří odlišných částí této performance, s možnostmi kolize/koluze; náhodně, uhrančivě nebo mnemonicky vtahovány do přítomnosti a v ní rozptylovány. Večer zahájí dílo Horverse a Bergnera (45 minut), po kterém bude následovat kulinářské intermezzo či přestávka (45 minut) a poté se večer uzavře dílem umělkyně Van Imschoot a Kutzke (45 minut).

Horvers a Bergner budou ve svém vystoupení vycházet ze svých odlišných přístupů k jazyku a hlasu, a předvedou tak nesourodé a neočekávané kombinace jednotlivých článků své performance. Mezi nimi také možná: Scheepshoorn (Horvers) Tijd (Horvers) Unisono: autor textu Samuel Uriezen (Horvers) Číslo (Shadow) Pro projektor (Bergner) a Bronson (Arf Arf). Van Imschoot a Kutzke uvedou světovou premiéru nové jódlovací kompozice, jejíž autorkou je Van Imschoot a která nese název „Hola Hu with a Kucha Added“. Jak Van Imschoot vysvětluje, dílo zpívané striktním unisonem v sobě zahrnuje „pohyb mezi dvěma jódlovými frázemi, které jsou přitom postupně rozkládány nebo skládány. Toto pojetí odhaluje zvučnost, která prodlévá u hlasové techniky vyžadující, aby zpěváci ztratili kontrolu a znovu sami sebe procítili. Lámání hlasů, lámání zvukových vln, poskoky a vybízení publika, aby se přidalo a v duchu si prozpěvovalo prostřednictvím paměti.“

Kulinářské „intermezzo“ či „mezihra“, speciálně navržené pro tuto akci, nastane mezi dvěma vystoupeními a bude cestou, jak povzbudit a rozptýlit smysly nabídkou jiných orálních eventualit v rámci celé směsice.

Večer si budete moci poslechnout v přímém audiostreamu na: www.skolska28.cz/stream

Večer je pořádán ve spolupráci s Goethe-Institutem v Praze.

V Goethe Institutu dne 19. února od 15 do 17.30 povede Doreen Kutzke dílnu pro děti s názvem Dětský sbor stěžovatelů, po které následuje její přednáška s názvem „Jódlování. Renaissance a dekonstrukce. Na dílnu je možné se přihlásit na: rsvp@prag.goethe.org.

Mezigenerační fotomaraton

Galerie E a Galerie Školská 28

sobota 22.2. od 10:00

Jeden den. Jedno téma. Několik generací. "Fotomaratonci" různého věku ráno dostanou jednotné téma a jejich úkolem bude během dne na digitální přístroje, ať to jsou fotoaparáty či mobilní telefony, na toto téma nafotit snímky, které večer představí porotě. Odborná porota složená ze studentů fotografie, profesionálních fotografů pak vybere tři nejlepší výtvořky, které budou oceněny.

Mezigenerační fotomaraton probíhá v rámci projektu Děda.

Spolupracující organizace: Galerie Školská 28, Elpida, o.p.s.

Podpora: Magistrát hlavního města Prahy, Ministerstvo kultury ČR,

Projekt Děda je podpořen Evropským programem Mládež v akci

Pavel Zlámal; Benedict Anderson The Band

volná improvizace +

ne 23.2. - 19:00

Pavel Zlámal - Hráč na klarinet, basklarinet a saxofony, experimentátor, improvizátor. Po završení magisterských studií na HF JAMU v Brně (obor klarinet - klasická interpretace) nyní tamtéž dále pokračuje v doktorském programu se zaměřením na oblast soudobé a experimentální hudby, zejména pak na volnou improvizaci: mimo sólového konceptu a účinkování s různými improvizátory (Hilary Jeffery, Rod Paton, George Cremaschi, Didrik Ingvaldsen, Kazuhisa Uchihashi, Seijiro Murayama, ÖNCZkekvist, apod.) založil a vede vlastní odlišné improvizáční soubory - Brno Improvising Unit, Next Phase. Jeho hudební všestrannost, tříbenou též studiem v zahraničí (r. 2006-2008 Sibelius Academy Helsinki), dokumentuje působení a angažmá v rozmanitých tělesech napříč žánry: orchestr opery ND Brno, Brno Contemporary Orchestra, B-Side Band, The Fireballs, Gone Hepsville; externí spolupráce s Brněnskou Filharmonii, big bandem Gustava Bromy včetně hostování v jazzových, alternativních či popových kapelách.

Benedict Anderson The Band (batb)

Je eklektické a dobrodružné trio, které se snadno vyhýbá různým klišé jež si můžeme snadno spojit s typickým triem sax-kytara-bicí. batb se snadno pohybuje mezi volnou improvizací (která zní jak dokonale připravená) a světem populárních písní o kterých si všichni myslí, že je dobře znají. Originální, svěží a hráčsky velmi zdatný ansámbl.

Za pozornost stojí jejich debut, eponymní album, které právě vyšlo na značce Elastik dog records

Karsten Lipp (DE) - barytonová kytara, elektronika

Paul n Roth (USA) - altsaxofon

Christian Windfeld (DK) - redukované bicí, objektyVladimír Micenko - kontrabas

Rodinné záznamy

večer v rámci projektu Děda

čt 27.2. - 18:00

Našli jste doma staré rodinné album, negativy, 8mm film nebo zvukovou nahrávku, které pořídili Vaši dědečkové nebo babičky? Nevíte jak je přehrát a jste zvědaví na to, co na nosičích je? Chtěli byste podobné materiály zapůjčit na výstavu a/nebo je společně se svými prarodiči představit? Dnes večer máte možnost. Přineste je!

Audiovizuální instalace Děda, která proběhne od 10. - 27. 2. souběžně v Komunikačním prostoru Školská 28 a v Galerii E připomíná téma mezigeneračního míjení. Adam Podhola (1987), jeden z organizátorů projektu, navázal prostřednictvím fotoalb z 50. a 60. let užší vztahy se svým prarodičem Jánem Hrubým (1929).

Vedle fotografova vnuka tvoří tým iniciátorů projektu další absolventi různých vysokých škol: Kateřina Frejlachová (1986) a David Hájek (1986). Médium fotografie je zaujalo jak kvalitami formy, tak obsahem. Zamýšleným těžištěm výstavy byly zpočátku závažné exponáty, neboť barevný nosič přesahuje ve svém původním zpracování kategorii běžné rodinné fotografie. V Komunikačním prostoru Školská 28 však dostalo přednost zdůraznění příběhu setkání dvou generací, tedy sociální role média. V Hrubého snímcích nepřevládá estetický rukopis a galerijní potenciál. Předurčeny byly k privátnímu zachycení prožitků. Přesunem do kontextu současnosti ovšem nabývají ozvěny individuálních vzpomínek nadosobního rázu.

Projekci 235 záběrů (vybraných z více než čtyř stovek snímků) doplní zvuková instalace audiozáznamů a katalog. Projekt se tedy vztahuje také k poměru obrazu a osobního svědectví. Publikaci uvádí text Josefa Mouchy. V Galerii E seniorského Centra Elpida bude umístěno na patnáct zvětšenin.

Piotr Tkacz & Patryk Lichota + křest alba Federsel & Mäkelä

volná improvizace

ne 9.3. - 19:30

Federsel & Mäkelä

Česko-finskou experimentální kapelu Federsel & Mäkelä založili v roce 2010 Tomáš Procházka aka Federsel (B4, Gurun Gurun, Handa Gote, Radio Royal) a Pasi Mäkelä (Läski, Sabotanic Garden, The Sperm Bankers). Společný zájem o hudební freak-out vyvrcholil v několika intenzivních setkáních, při které dvojice nahrála základ CD An Evening with Federsel & Mäkelä (Polis, 2012). To tvoří dvanáct tracků, mísících neučesaný ambient s psychedelií, freak-outem a fragmenty dřevního blues a free jazzu. Hudba byla nahrána v kuchyni s využitím celé plejády nejrůznějších nástrojů, (kytary, klávesy, housle, basa, saxofon, klarinet, valcha, gramofon a automatický bubeník), ale i kuchyňského náčiní.

Během večera v galerii Školská 28 se bude křtít jejich nové album Fresh and Wild, které vydali na vlastní znače Meteorismo počátkem roku 2014.

Jan Smutný

Autorská videoprojekce & čtení

čt 20.3. - 19:00

Videofilmy Jana Smutného inklinovaly vždy ke spíše esejistické formě a výraznému autorskému vyjádření. Autor svým způsobem rezignuje na „nažehlenou“ filmovou vizualitu. Důraz klade především na scénář, což mu umožňuje velmi hbitě pracovat s filmovým příběhem. Během večera představí své starší filmy a současnou tvorbu. Dozvíme se, jak Steven Soderbergh inspiruje snahu točit celovečerní filmy za méně než tisíc korun a jak spolu souvisí Noam Chomsky, Liv Ullmanová a architektura maloměstských sídlišť. Aneb o demokratizaci možnosti vyprávět příběhy kdykoliv a o čemkoliv, videem i textem. Osobní a politické v rukou grafomana.

Jan Smutný studoval na brněnské Masarykově univerzitě psychologii a genderová studia a na FAVU v Ateliéru performance. V současné době žije a pracuje v Praze. Soustavně se věnuje především literární tvorbě, jeho debutový román Hmotný bod vyšel v říjnu 2013. Ve své tvorbě mísí obligátní nízke s vysokým, osobní s veřejným, skrze narativní klišé se pokouší stahovat dějiny umění ze sféry institucionalizovaných oblaků do sféry privátní.

Juho Laitinen+George Cremaschi

Skladby 21. století pro violoncello a kontrabas

čt 24.4. - 19:30

Finský cellista a skladatel Juho Laitinen se zajímá především o tradice experimentální hudby. Studoval na konzervatoři v Turku a na Royal College of Music v Londýně a dokončuje doktorské studium na Sibeliově akademii, kde vyučuje.

Dramaturgie na pomezí sound artu a instalace představí skladbu Alvina Luciera "Music on a long Thin Wire" (1977), "Harm" Philla Niblocka (2003) a vlastní skladbu Zen for Bow (2012). Music on a Long Thin Wire spočívá v rozeznávání klavírní struny sinusovou vlnou. Navzdory jednoduchosti původního impulzu vytváří rezonující struna podivuhodně složité akustické i vizuální jevy, jako je stojaté vlnění, interference, distorze a echa.

Niblockova skladba sestává z přednahrávaného mikrotonálního klastru o 24 partech, jež v doprovodu živě hraného cellového partu vytvářejí masivní dýchající organismus, jehož zvuk se díky fyzickým a psychoakustickým vlastnostem zdánlivě neustále pohybuje ve třech dimenzích prostoru.

Zen for Bow je Laitinenovo ztvárnění skladby La Monte Younga č. 10 z roku 1960 ("Draw a straight line and follow it"). Vyzdvihuje do popředí speciální druh tvorby zvuku u smyčcových nástrojů pomocí zpomalování tahu smyčcem. Tento kus je zároveň metaforou nekontrolovatelnosti performance.

Matthew Goodheart: "Skladba For Bass (2008-9) byla napsána pro basistu George Cremaschiho. Lákal mě robustní tvar nástroje, nekonečnost dřevěných ploch, způsob, jímž se basa stává součástí hráčova těla. Tato fyzická hlediska se stala stěžejními body mé práce, co do zvuku i struktury. Tělo nástroje je vymezeno zakřivenou hranou – "nepřítomností prostoru". "Záporný prostor" se pro mě pojí s těmi prvky zvuku, které vznikají při tahu smyčcem - prvotním gestu, jež dává zvuku vzniknout. Tato kompozice je zkoumáním takových prvků, přechodů mezi pozitivním a negativním prostorem a zvukem, které se uskutečňují v rámci dlouhého časovém úseku.

George Cremaschi žije a pracuje v Praze. Hrál díla Andriessena, Braxtona, Cage, Cardewa, Feldmana, Oliverose, Pendereckeho, Tenneye, Xenakise a mnohých dalších.

AudioVisual Anarchivism

Hannes Hoelzl & Alberto de Campo

so 26.4. - 19:30

Moderní přístroje uchovávají obrovské množství obrazů, videí, zvuků a textových souborů ukrytých v operačních systémech. Projekt Audiovizuální anarchiválie (Anarchivism) tyto tajné knihovny borgesovských rozměrů vysvobozuje z tmavých kobek, aby mohly zazářit v audiovizuální performanci a možná najít i smysl života.

Performance bychom mohli rozdělit na pět částí, z nichž každá disponuje vlastním slovníkem, jehož různé prvky jsou vrstveny v duální video projekci a jsou zároveň sonifikovány. Záměrem je pokusit se zobrazit co nejvíce položek z digitální knihovny a v omezeném časovém úseku, což může způsobit „tachykardický“ zážitek, konstantně udržující pozornost diváků mírně nad jejich prahem vnímavosti.

Audiovizuální performance Hannese Hoelzla & Alberta de Campa navazuje na tvůrčí dílnu připravenou v rámci cyklu lektorských přednášek a dílen Open Eye 2014 na FAMU (Centrum audiovizuálních studií)

Alberto de Campo vystudoval klasickou kompozici, jazzovou kytaru a elektronickou hudbu v Rakousku a USA. Během práce na Kalifornské univerzitě v Santa Barbaře vyvinul společně s Curtisem Roadsem dnes hojně používaný software pro partikulovou syntézu zvuku. Jeho současná umělecká tvorba využívá prvky improvizace v akustickém i elektronickém prostředí, účinkuje mj. ve skupinách powerbooks_unplugged a Republic111, kde jako zvukový zdroj používá laptopy bez další amplifikace. Jako elektroakustického hráče jej pak můžeme zaznamenat v souborech Quiet Noise Quartet a Trio Brachiale. Jeho práce pro galerie se zabývají tématy komunikace a mediální archeologie, iniciuje rozsáhlé kolaborativní projekty, jako byl Varia Zoosystematica Profundorum věnovaný hlubokomořské komunikaci, nebo The Ways Things May Go o umělé kauzalitě. Mezi jeho nejčastější spolupracovníky patří Hannes Hoelzl, s nímž dlouhodobě rozvíjí koncept audiovizuálního anarchivismu. Je profesorem na univerzitě Duesseldorfu a Berlíně, kde se věnuje generativnímu umění, hudbě a informatice.

Marie Hájková & Petr Šprincl

autorská video projekce

po 28.4. - 19:30

Filmy Marie Hájkové a Petra Šprincla bychom mohli rozdělit dle dvou formálních linek. Jejich 8mm filmy a found footage, pečlivě post-produkčně komponované, oscilují někde mezi studentskou dekadentní estetikou a provokativním nezávislým „transgresivním“ filmem.

Video filmy pořízené na zmírající analogový formát ještě více evokují běčkové filmy 80. let či jejich retro ekvivalent a dokumentární formy definitivně opouštějí. Autoři vděčně přiznávají glitche, dropouty a špínu použitých pásek i hlav starých video kamer a přehrávačů. V rámci autorského večera umělecké duo představí právě svoji obskurní VHS video kolekci.

Vybrané filmy (Ronald's Supper (2013), Diabolique (2013) a Blue Box (2014) spojuje fiktivní scénář a detektivní nádech.

Kříží se v nich love story s absurdním pozadím kuchařské show, „videoklip“ zatím neexistující newyorské kapely SALSA BANDITOS a praktiky výstředního detektiva odkrývající tajemství Modré skříňky. Blue Box bude mít navíc v galerii Školská 28 exkluzivní premiéru.

Marie Hájková a Petr Šprincl studovali na brněnské FAVU v ateliéru Intermédia u Václava Stratila. Petr Šprincl je také součástí audiovizuálního projektu $\diamond \approx$, pro který připravuje živou video projekci.

Marie Ladrová, Ondřej Vavrečka

dernissage - koncert

st 30.4. - 19:00

Anna Vlasáková a Marie Ladrová: koncert pro klavír a theremin

Ewski (soft and hard loops) + Marie Ladrová, theremin

Bonnie Jones (solo), Andreas Trobollowitsch (solo)

Alexandre Losada & Michal Zbořil (duo)

po 5.5. - 19:30

Během večera na pomezí soundartové instalace a elektroakustické performance se na parketách galerie, kromě domácího Michala Zbořila (analogové syntezátory), premiérově představí galicijský kytarista Alexandre Losada, vídeňský Andreas Trobollowitsch a vrcholem budou obnažené efektné pedály Bonnie Jones (Baltimore).

Bonnie Jones je spisovatelka, improvizátorka a performerka, která pracuje především s elektronickou hudbou a textem. Během koncertu Bonnie Jones často využívá digitální pedálové delaye jako upravené elektronické nástroje. Hraje přímo na odhalené obvodové desky s kabely, čímž vytváří syrové a často chaotické elektronické zvuky. Její zvuková paleta zpochybňuje přijímané výrazové prostředky současné hudby i konvenční způsoby hraní elektronických hudebníků.

Vytváří improvizované i komponované multimediální performance založené na textu a zvuku, jimiž prozkoumává fluidnost a fungování elektronického noisu (field recordings, preparace elektrických obvodů) a textu (poezie: nalezená, mluvená, vizuální). Zajímá ji, jak lidé v daném technologickém kontextu tyto zvuky a texty vnímají, „čtou“ a jak na ně reagují.

Text se v jejích performancích uplatňuje v projekci i živém procesu psaní. Bonnie Jones je básnířka a v přímé improvizované spolupráci s hudebníky, videoartisty, tanečníky a spisovateli, jakož i diváky, objevuje „psaní mimo stránky“.

Andreas Trobollowitsch je ve Vídni usazený elektroakustický hudebník, skladatel a soundartista. Studoval muzikologii a současný jazz ve Vídni a Paříži (absolvoval práci o speciálním přístupu ve skladbách Stockhausena a Cage). Ve svých dílech využívá zejména kazety, nezapojený mixážní pult, objekty, preparované nástroje a field recordings. V poslední době se zaměřuje na zvukové instalace a konceptuální kompozice. Jeho jméno najdeme v katalogích labelů jako Schraum, Monotype records nebo Filmarchiv Austria.

Pure Mobile / Dolce Vita

Monika Fryčová - autorská video-projekce, přednáška

út 6.5. - 19:30

Monika Fryčová převáží na své islandské vespě – malé motorce, cestující zásadně po místních silnicích, dvacet kilo tradiční islandské pochoutky - nasolené sušené ryby bacalhau da Islândia. Vysušené a nasolené rybí maso uchovává zdroj energie i za velmi nepříznivých podmínek. Je přirozeně konzervováno, aby mohlo být kdykoliv použito. Technologie, která je tradiční a v zásadě principiálně jednoduchá, dosáhla dokonalosti. Je specifickou místní znalostí, kterou není třeba nijak zásadně měnit, protože je nepřekonatelná.

Neuvěřitelně dlouhá cesta při rychlosti 50km za hodinu započala na východě Islandu v Seyðisfjörður a přes evropská centra v Dánsku, Německu, Rakousku a dalších zemích pokračovala do galerie Largo do Intendente v Lisabonu. Umělkyně je na cestě zpátky na Island. V rámci večera autorka představí průběžně vznikající road movie zaznamenávající události této zdánlivě utopické „mise“ a pohnutky jejího vzniku.

Monika Fryčová před lety v ready made trabantu odjela z brněnské FAVU až na Island. Její umělecké kočování předurčilo charakter její práce. Je insiderskou cestovatelkou, uhrančivou performerkou i privátní etnografkou. Její dlouhodobé projekty vycházejí přirozeně z bezprostředních inspirací i vážných souvislostí. Je autorkou audiovizuálních projektů a performancí, v nichž se zvuk, video a poezie vzájemně střetávají. Její projekty mají často dlouhodobý a sociální rozměr. Umělkyně působí zejména na Islandu, v Portugalsku a v Brně.

Absolvovala v ateliéru prof. ak. mal. Petera Ronaie na brněnské FAVU, kde v současné době pokračuje v doktorandského programu.

Marek Hlaváč - Kolektivní elektronická hudba + Sara Pinheiro - Kočka a jazyk

čt 22.5. - 19:30

Happening Marka Hlaváče počítá se zapojením návštěvníků galerie: „participativní performance vytvářející určité dočasné mikrospolečenství - zapojením publika do přednastavené struktury, v rámci které dochází k určitému napětí mezi organizací a improvizací... nástroji by byly jednoduché generátory tónu (12 samostatných jednotek s vlastním reproduktorem, napájením a jednoduchým ovládním (fotorezistorem, potenciometrem a tlačítkem)); akce by postupovala od instalace/ prostorové kompozice (krabičky rozestavené v prostoru měnící výšku tónu, když okolo nich lidi projdou a zastíní svým tělem fotorezistor..) přes společné hraní oscilující mezi připravenými skladbami a improvizací/zkoušením (zkoušení možností - hraní 'skladeb' v podobě her na základě jednoduchých instrukcí - improvizace..) po expanzi mimo prostor galerie/procházku..,“

Marek Hlaváč studuje v Ateliéru intermediální tvorby Tomáše Vaňka na AVU. Jeho zvukové performance často participativního charakteru zkoumají zvukové plochy vokální i elektroakustické v hraničních oblastech 18 000 až 20 000 Hz.

Sara Pinheiro je portugalská zvuková designerka a skladatelka akuzmatických kompozic. Její práce jsou obvykle navrženy jako multikanálové či rádiové kompozice nebo galerijní instalace. V zásadě pracuje s různým počtem reproduktorů, v určité pozici a vzájemném vztahu, jako v neviditelné choreografii, ve které jsou aktéři závislí na posluchačově imaginaci. Pracuje často se zvukovými efekty, terénními nahrávkami, zajímá se o musique concrète a živí se zvukovou tvorbou pro film. Působí v Amsterdamu, Lisabonu, Londýně a Praze, spolupracuje s Institutem pro sonologii v Haagu, kde studovala, a také v Centru audiovizuálních studií na Famu.

Sara Pinheiro k nové vícekanálové zvukové kompozici Kočka a jazyk: „Jelikož jde o pokračování „zvědavost kočku nezabila“, souvisí kompozice úzce s tím, o co kočka šlo v předchozím díle - pokud jí vůbec o něco šlo. Kompozice se zabývá formulováním zvuku v jeho specifitě i detailu, jako akustický skener, schopný nalézat vnitřní logiku ve své vlastní fikci.“

Arnold Dreyblatt: O paměti, hudbě a mizejících obrazech

O paměti, hudbě a mizejících obrazech

po 26.5. - 19:30

Skladatel a multimediální umělec Arnold Dreyblatt je autorem mnoha komplexních textových, obrazových a prostorových metafor lidské paměti, hudebních nástrojů a hudebních kompozic. Dreyblatt (narozen 1953 v USA) se přestěhoval v roce 1984 do Berlína, kde dodnes žije a pracuje. Je řazen k druhé generaci newyorského minimalismu, studoval kompozici u Pauline Oliveros, La Monte Younga, Mortona Feldmana a Alvina Luciera, mediální umění pak u Woody a Steiny Vasulky v Buffalu. Během výzkumné expedice po střední a východní Evropě v roce 1985 našel v Istanbulu knihu „Who's Who in Central and East Europe 1933“, která inspirovala několik větších projektů, včetně opery, interaktivních představení a galerijních instalací. Jeho vizuální práce a instalace jsou ve sbírkách řady světových galerií a muzeí, jeho skladby v repertoáru souborů a hudebníků jako je Bang On A Can All-Stars, Jim O'Rourke, Pellegrini String Quartet, nebo Crash Ensemble. Vydává u nakladatelství Tzaddik, Hat Hut, Table of the Elements a Cantaloupe. Styl vycházející z rokové, transcendentní a extatické hudby ovlivněné estetikou undergroundu formoval v 80. a 90. letech se skupinou Orchestra of Excited Strings. V současnosti působí jako profesor v Muthesius Kunsthochschule v Kielu Muthesius Academy of Art and Design a je na umělecké rezidenci v MIT.

S-rové dřevo šptně HŘÍ & Ora Pro Nobis

Křest nové knížky Oldřicha Janoty
st 28.5. - 19:00

Oznamujeme, že se pravděpodobně podaří včas vydat knihu Oldřicha Janoty S-rové dřevo šptně hří (v pondělí má být vytištěna, v úterý zkompletována a ve středu 28.5. uvedena v Praze.

Kniha má 84 černobílých stran, vazba je šitá, obálka ručně lepená a existují celkem tři varianty obálek - fialová, zelená a modrá. Vychází vlastním nákladem s laskavou pomocí soukromých sponzorů v počtu pouhých 200 výtisků. Kniha, zkráceně zvaná HŘÍ, obsahuje literární texty a eseje O.J. z poslední doby, jeho komiksy na téma „Protinožci“ a „Leváci“ a rovněž 28 autorových kreseb v jednotažkovém stylu se zrcadlově psanými popiskami.

Na knize spolupracoval Jakub Němeček, který ji vysázal a graficky upravil. „Věnováno s láskou všem kravám, které nepochopily princip elektrického ohradníku, všem vězňům informace v současné společnosti.“

Oldřich Janota a Jakub Němeček představí knihu – soubor úvah a kreseb na téma neviditelných elektrických ohradníků, novodobých informačních ohrad pro dyslektiky, dysgrafiky, dysprozodiky a všechna další dys.

Součástí večera bude vernisáž autorových kreseb ze zrcadlových cyklů Protinožci, Leváci a Okrajový autor, spojená s koncertem vokálního souboru ORA PRO NOBIS, jenž přednese civilizační opus „Vlaku žádáme“.

Věnováno všem, které někdy uvěznilly novodobé dveře, které již nemají kliky.

Junk & the beast + kommando raumschiff zitrone

Elektroakustická improvizace + písničky

po 2.6. - 19:30

Dvě elektroakustická dua, jež spojuje experimentování se vzduchem, skromně pulsující frekvence a jemné změny v intonaci. Akordeon, klarinet a trubka na jedné straně, laptopy na druhé. Kai Fagaschinski, Christof Kurzmann, Veronika Mayer a Petr Vrba. Kontrast a fúze mezi akustickými nástroji a počítači, pozitivní vztah k abstraktní hudbě, a v případě Kommando Raumschiff Zitrone i láska k popsongům, tvoří základní stavební kameny hudby tvořené těmito hráči.

Koncert pořádá Asociace Mlok ve spolupráci s Galerii Školská 28 za podpory Rakouského kulturního fóra v Praze.

KOMMANDO RAUMSCHIFF ZITRONE

V hudbě Christofa Kurzmana a Kaie Fagaschinského je základem spojení i protiklad mezi klarinetem a počítačem. Berlínsko-vídeňské duo tvoří výrazní představitelé volné improvizace, kteří však ve svých abstraktních skladbách neskrývají lásku k populárním písním. Již před deseti lety vyšlo jejich album First time ever i saw your face, které lásku k abstrakci i popsongům skvělým způsobem dokazuje.

Kai Fagaschinski: klarinet

Christof Kurzmann: elektronika, klarinet, zpěv

JUNK & THE BEAST

Spontánní setkání na rakouském venkově v okolí Nickelsdorfu bylo výchozím bodem pro uměleckou spolupráci skladatelky a zvukové umělkyně Veroniky Mayer a hudebníka Petra Vrby.

Experimentování se vzduchem, skromně pulsující frekvence a jemné změny v intonaci, to jsou hlavní charakteristiky dua junk & the beast, které vytváří strhující atmosféru za použití akustických nástrojů a elektronických zvukových zdrojů.

Tibetský exil chce hájit zájmy všech Tibeťanů

st 4.6. - 17:30

Veřejná debata se členy Shromáždění tibetských lidových zástupců (tzv. tibetského parlamentu v exilu)

Přijďte se osobně zapojit do debaty se zástupci tibetského parlamentu v exilu, zeptat se na jejich konkrétní cíle a zkušenosti s vykonáváním práce poslance mimo vlast.

Diskuse se zúčastní:

pan Khenpo Lopon Sonam Tenphel, zástupce předsedy Shromáždění tibetských lidových zástupců

pan Taglung Tsang Karma Chopel, předseda první tibetské politické strany – Národní demokratické strany Tibetu (1994-96) a předseda Shromáždění tibetských lidových zástupců

pan Dawa Phunkyi, v minulosti působil jako předseda regionální organizace Tibetského kongresu mládeže a generální tajemník Národní demokratické strany Tibetu

pan Sonam Gyatso, učitel, editor, reportér a překladatel

Pořádá Spolek Lungta, Potala a Knihovna Václava Havla

Koncert Doug van Nort

Elektroakustická volná improvizace

po 9.6. - 20:00

Zvuková performance Douga Van Norta vychází z databáze autorových nahrávek zvuků hmyzu, analogových a digitálních glitchů, akustických nástrojů, domácího nářadí, zvířat a všeho možného. Původní záznamy jsou zdrojem pro následnou transformaci v reálném čase - natahování, vrstvení, přeskupování, filtrování, hackování. Svoji roli hraje také prostor galerie, její zvukové prostředí a publikum. Výsledkem je imersivní zvukový zážitek tichých pohyblivých textur po plochy pulsujících „dronů“.

Origami s Hračkotékou

čt 12.6. - 16:00

Prezentace origami z projektové dílny sociální firmy Hračkotéka.

Pohádka, dílna origami, káva z Pražírny a možná i koncert.

Na projektu se podíleli výtvarníci: Pavla Hroudová, Andrea Tachezy, Adriana Skálová, Martina Špinková, Petra Josefina Stibitzová a Jana Nachlingerová.

Projekt vznikl ve spolupráci s hospicovým sdružením Cesta domů.

Prezentace je pořádána s podporou Galerie Školská 28.

Obraz: "Visual Origami" Pavly Hroudové.

Kovy Voda Vzduch

Gustavo Costa, Martin Janíček, Marek Matvija

po 16.6. - 20:00

Večer improvizované hudby s portugalským skladatelem a hráčem na perkuse Gustavo Costou, zvukovým umělcem Martinem Janíčkem a hráčem na japonskou flétnu šakuhači Markem Matvijou.

Gustavo Costa (1976) studoval postgraduálně sonologii na královské akademii v Haagu; hrál napříč Evropou, USA a Japonskem; spolupracoval s Johnem Zornem, Arthurem Doylem či Jamie Saftem. Jeho diskografie zahrnuje mimo jiné prestižní vydavatelství Tzadik a Sonoscopia. Žije v Portu, kde navrhuje a vyrábí vlastní hudební nástroje. Jeho koncert v Galerii Školská 28 je jeho prvním vystoupením v České republice.

Zvukový umělec, hudebník a výtvarník Martin Janíček (1961) představí svůj nový akustický objekt Zvukový mrak. Hudební nástroj rozeznávaný dotykem rukou a různými předměty zní bohatými tóny a plochami.

Flétna šakuhači je nástroj japonské duchovní hudby, kterou Marek Matvija (1985) studuje u japonského mistra Kifu Micuhašiho. Vývojem nových herních technik posunuje hranice tohoto tradičního nástroje, kterého využívá v soudobé a improvizované hudbě.

Koncert pořádá Galerie Školská 28 ve spolupráci s Para Ekipa.

Standuino "bastl" dílna III

granulární sampler MG 2.0

ne 29.6. - 10:00

performance 20:00

Na konci června hostuje galerie Školská 28 další z mimořádných workshopů Standuino. Účastníci dílny mají tentokrát možnost sestavit granulární sampler MG 2.0 ve světové premiéře. Sampler je jedním z open source „bastl“ nástrojů nové generace. Čte zvukové soubory z microSD paměťové karty, ale umí také přímo nahrát zvuk na kartu přes mikrofon či linkový vstup.

(viz. <http://www.bastl-instruments.com/instruments/mic...>)

Po workshopu následuje performance účastníků.

Časová náročnost cca 10h.

Účastníci si musí kromě brýlí a sluchátek přinést laptop s nainstalovaným free softwarem Audacity. (Bude vysvětleno v e-mailu před workshopem.)

Václav Peloušek a Ondřej Merta stojí za projekty Bastl-Instruments, Standuino a zároveň působí v kapelách Hugo & Zoe, Cave Art a Bastl / Standuino Orchestra.

Příležitostně se pohybují na brněnské a vídeňské kulturní scéně. Oba studovali obor Art & Science na Vídeňské Angewandte a v ateliéru Multimédia na Brněnské FaVU.

Exklusivní cena dílny (včetně materiálu) je 2 800 Kč.

Přihlášky: emailem na info@bastl-instruments.com. Projekt vznikl ve spolupráci s hospicovým sdružením Cesta domů.

Prezentace je pořádána s podporou Galerie Školská 28.

Obraz: "Visual Origami" Pavly Hroudové.

Vs. Interpretation

jam session

Vs. Interpretation

Jam session Vs. Interpretation je otevřený pro zájemce z řad účastníků festivalu Vs. Interpretation a dalších.

PROGRAM

Improvizovaná výstava nových kreseb Morgan O'Hara Live Transmission, které vznikly během festivalu Vs. Interpretation a performance.

Hudební dílna pro děti - To zní skvěle!

Jenifer Helia deFelice a improvizální skupina Vačice,liška, motýl a velryba (Beata Spáčilová, Jennifer Helia DeFelice, Petr Anton, Tomáš Jenček)

Předběžný lineup

14:00 - The Pololáníks + Dimitris Papageorgiou

14:30 - The Pololáníks

15:00 - Carl Bergstrøm-Nielsen

15:20 - Hearn Gadbois

16:00 - Carl Lindh

17:00 - Michael Delia

18:00 - Salim Washington

19:00 - Zdeněk Konopásek

20:00 - Lindsay Vickery

Dvojitý křest knih s autorským čtením

Spell Breaking; Remembered Ways of Being; An Anthology of Women's Mysteries by Lone

Anthology of Text Scores by Pauline Oliveros

Prezentace dvou nových publikací nakladatelství Deep Listening Publications

Spell Breaking; Remembered Ways of Being

a

Anthology of Text Scores

Večer za účasti autorky a spisovatelek:

Ximena Alarcon

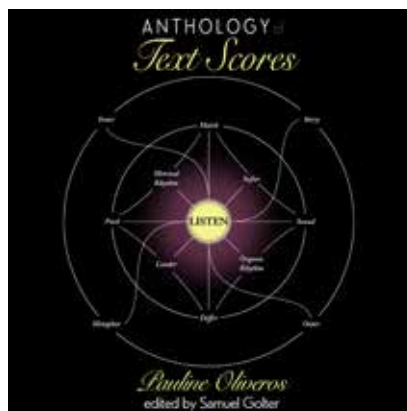
Sylvie Decaux

Lone

Pauline Oliveros

& Rachel Koenig,

(která přečte úryvky z nového románu věnovaného Praze - The Raven's Bridge)

Hudebnice Ximena Alarcón se zabývá zvukovými performancemi a improvizací, s použitím síťových technologií.

Sylvie Decaux je spisovatelka a vědkyně žijící v Paříži. Pracuje na výzkumném projektu o dějinách a dědictví.

Spisovatelka Rachel Koenig, autorka knihy „The Raven's Bridge“ se zabývá tím, co je širším kontextem pojmu ‚magický realismus‘.

Lone je spisovatelka, režisérka a spirituální učitelka. Jejím tématem jsou sny, mýty a kulturní dědictví.

Pauline Oliveros je skladatelka, hudebnice a jedna ze zaklatelky duchovního hnutí „Hluboké naslouchání“/Deep listening.

Nová publikace skladatelky Pauline Oliveros „Anthology of Text Scores“ obsahuje 100 skladeb z období 40ti let její tvorby.

Otevřený ateliér / Péter Szabó (HU)

18.8. – 22.8.

S Péterem Szabó, hostujícím umělcem galerie Školská 28, a jeho dlouhodobým projektem My Last Three Years, na kterém pracuje v prostoru galerie, se máte možnost seznámit od 18. do 22. srpna. Galerie je přístupná denně od 17 do 20 h.

Na velkoformátových kresbách Péter Szabó komentuje společenskopolitickou situaci v současném Maďarsku. Autor sbírá novinové fotografie veřejných protestů, jejichž digitální koláže slouží jako podklad pro monumentální dokumentární skicář. Kresby reflektují ekonomické otázky, problémy sociálního vyloučení nebo proces budování politické image. Součástí projektu má být také snadno cenově dostupná publikace „dějin sociálních akcí“ novinového formátu, autor plánuje její prodej ve veřejném prostoru.

Péter Szabó je hostujícím umělcem galerie v rámci programu Visegrad Artist Residency Program.

Náhlý a sprostý vpád sovětských vojsk

Diskuse s Revazem Cincadzem

čt 21.8. - 18:00

Knihovna Václava Havla a Ústav pro studium totalitních režimů zvou na diskuzi s Revazdem Cincadzem, jedním z „bezejmenných“ protestujících občanů SSSR proti invazi spojeneckých vojsk do Československa v srpnu 1968.

Případ Revaze Cincadzeho je zajímavý tím, že nebyl příslušníkem disidentských skupin, nepřipojil se ke konkrétním organizacím, sdružením a skupinám, které v tomto historickém období sovětské Gruzie existovaly. Svůj protest vyjádřil osobitě – napsal předsedovi Rady ministrů SSSR A. N. Kosyginovi dva dopisy, v nichž uvedl své názory na celkové budování země. Druhý dopis z 14. března 1970 zahájil slovy „Vyjadřuji svůj rozhodný, rozněvaný protest v souvislosti s náhlým, sprostým, ničím neodůvodněným vpádem sovětských vojsk na území Československa. Proti nám a proti této věrolomnosti povstal celý svět.“

Za napsání tohoto dopisu byl Revaz Cincadze zatčen a podroben psychiatrickému vyšetření. Za údajnou schizofrenii byl držen v psychiatrické léčebně v Kazani, propuštěn byl až po téměř dvou letech.

Akce je pořádána za podpory velvyslanectví Gruzie. ním čase - natahování, vrstvení, přeskupování, filtrování, hackování. Svoji roli hraje také prostor galerie, její zvukové prostředí a publikum. Výsledkem je imersivní zvukový zážitek tichých pohyblivých textur po plochy pulsujících „dronů“.

Otevřený ateliér / Ewa Justka (PL)

25.8. – 29.8.

Projekt The Sense of Touch hostující umělkyně Ewy Justky se zabývá vzájemným propojením lidských smyslů pomocí zkoumání akustických objektů, integrace akustických a elektronických nástrojů a experimentů se světlem.

Setkat se s umělkyní a vidět rozpracovaný projekt je možno během „otevřeného ateliéru“ denně od 17:00 do 20:00 h. V galerii si budete moci prohlédnout i vyzkoušet sadu jednoduchých zvukových elektronických nástrojů, které autorka vytvořila během rezidenčního pobytu a jejich technickou dokumentaci.

Ewa Justka je hostující umělkyní galerie v rámci programu Visegrad Artist Residency Program - Visual&Sound Arts.

Laura Luna „Isolarios“

křest

st 27.8. - 20:00

Laura Luna de Castillo je mexická multimedialní umělkyně studující v Praze. Intimní imaginární atmosféry vytváří komponováním a dalším experimentováním se zvukem. Baba Vanga vydává její debut Isolarios.

„Začala jsem experimentovat se zvukem a hudbou asi před rokem po zkušenostech, které mě prostřednictvím zvuku přivedly k intenzivnějšímu vnímání vzpomínek a vyprávění,“ konstatuje Laura de Castillo. „Nejdříve jsem začala pozorně naslouchat okolnímu prostředí a nahrávat jej čímkoliv, co jsem měla k dispozici, tj. zvuky, které ve mě vyvolávaly emoce a fragmenty vzpomínek. Později, když jsem objevila bohatost, tóny a nepatrné změny ve zvuku, jsem začala vytvářet své vlastní zvuky a kompozice, které popisovaly to, co jsem měla ve svých představách určitých duševních scén a příběhů.“

Kazeta oficiálně vyšla 18.8.2014 a bude také k dispozici v galerii Školská 28.

,618 je projekt hudebníka a scénografa jménem Karole Filo. Jeho debut Pentaleatori, vydaný on-line, byl ušitý z nepřeberného množství zvukových skic. Pět skladeb, pojmenovaných dle pěti svazků Pentateuch, se rytmizují pod vrstvami zvlněných frekvencí a smyčkami syntezátorových melodií. Jejich zvuková paleta a kompozice ožívují vzpomínky na experimentální elektroniku ranných 90. let, zejména IDM.

wakushoppu: Ewa Justka (PL) / Jackie Triste (HU)

Café V lese - út 9.9. - 19:30

Srdečně zveme na performance hostujících umělců Ewy Justky a Jackie Triste ve wakushoppu v Café V lese.

Ewa Justka (nar. 1989) je polská umělkyně v oblasti elektronických médií. V současné době žije v Londýně, kde studuje bakalářský obor Sound Arts & Design na London College of Communication. Zabývá se hardware hackingem, zvukovou instalací a improvizovanou noiseovou performancí, jejímž těžištěm je vytváření okamžitých vzájemných interakcí mezi DIY elektronickými nástroji a elektronickými obvody, lidským tělem, rostlinami nebo minerály.

Péter Szabó aka Jackie Triste (nar. 1978 v Rumunsku), je intermediální a konceptuální umělec, žije a pracuje v Maďarsku. Studoval na Vysoké škole výtvarného umění v Cluj - Napoca v Rumunsku a na maďarské Akademii výtvarných umění v Budapešti. Pracuje s širokou škálou médií včetně kresby, objektu, instalace a sociální akce, jeho práce často komentují současnou politickou a sociální situaci v Maďarsku. Jako performer vystupuje v improvizovaných noiseových setech s amplifikovanou kovovou krabicí.

Ewa Justka a Péter Szabó jsou hostující umělci galerie v rámci programu Visegrad Artist Residency Program – Visual & Sound Arts.

KontrA2punkt 2014

3. ročník festivalu postžánrové hudby

Kokpit Kafé - po 14.9. – 15.9.

Ve dnech 14. a 15. září v prostoru pražského klubu Kokpit proběhne třetí ročník festivalu KontrA2punkt. Mottem akce kulturního čtrnáctideníku A2 je výrok amerického hudebníka Toma Smitha "žánr je zastaralý pojem". KontrA2punkt je přehlídkou hudebních projektů, které se pohybují na pomezí volné improvizace, noiseu, musique concrète, psychedelie, hybridní elektroniky a audiovizuální performance. Jeho cílem je přiblížit českému publiku aktuální vývoj na poli experimentální menšinové hudby.

V neděli vystoupí Datashock, dd Kern & Petr Vrba, Pretty Lightning a White Wigwam; v pondělí se představí Spill, Fusiller, Krapoola a Bird People.

Festival probíhá s podporou Ministerstva kultury ČR a ve spolupráci s Asociací Mlok, Komunikačním prostorem Školská 28 a promotérskými kolektivy KLaNGundKRACH a Letmo.

Matěj Al-Ali

autorská video-projekce

st 17.9. - 20:00

Práce Mateje Al-Aliho se pohybují na pomezí performance, instalace či objektů. Krátká videa jsou většinou záznamem událostí, ale také důmyslnou studií prostoru, vztahu diváka a objektu / materiálu. Důležitým faktorem je DIY přístup, citlivá a metaforická cesta k prostoru a jeho souvislostem, která je často interpretována skrze různá média.

„Umělecké dílo poskytuje divákovi prostor hlavně pro nevědní zažívání sebe sama. Každodenní rutina a naše okolí nás formuje k obrazu svému a často opomíjíme hledat v sobě autonomní pocity a vlastnosti. Zajímá mě hlavně exteriorizace těchto autonomních mentálních procesů do formy performance, happeningu či objektu.“ konstatuje autor, absolvent ateliéru Jiřího Davida na Vysoké škole umělecko-průmyslové v Praze. Během večera retrospektivně představí svoje studentské i současné práce, včetně posledního projektu, který nedávno realizoval v rámci košické K.A.I.R. rezidence.

Gregory Bateson: O ekologii mysli a vzorech, které spojují

Přednáší: Jiří Zemánek

čt 25.9. - 18:00

Gregory Bateson (1904-1980), biolog, antropolog, filosof, spisovatel a systémový teoretik, byl a dodnes je jedním z nejvlivnějších myslitelů 20.století. Batesonovo jedinečné myšlení, významně ovlivnilo celou širokou škálu oborů - antropologii, kybernetiku, psychiatrii, rodinnou terapii, ekologii, urbánní plánování a asi nejvýrazněji nový interdisciplinární obor kognitivních věd, jichž byl Bateson průkopníkem. Podle kvantového fyzika Fritjofa Capry je Gregory Bateson hlavním obhájcem nového způsobu myšlení, myšlení v rámci vztahů, vzorů a kontextů, které je nesmírně důležité pro naši dobu. Podle Batesona jsou vztahy podstatou živého světa a proto, abychom ho dokázali pochopit, si potřebujeme osvojit nový jazyk vztahů. Jedním z nejlepších způsobů, jak to můžeme udělat, je vyprávět příběhy. „Příběhy jsou královskou cestou pro studium vztahů,“ říká Bateson.

Pozoruhodný filmový dokument o Gregory Batesonovi An Ecology of Mind (Ekologie mysli), jehož autorkou je Batesonova dcera Nora Batesonová, představuje Batesona jako člověka, který studoval vzájemné vztahy komplexních systémů, v nichž žijeme s vědeckou rigorózností. Nora Batesonová nicméně ukazuje, že myšlenky jejího otce (například „dvojitě vazby“, „vzorů, které spojují“ ad.) nejsou pouhou akademickou teorií, ale mohou nás naučit zcela novému způsobu života. Film dokládá, že způsob Batesonova uvažování otevírá praktické přístupy k řešení velkých problémů, s nimiž jsme dnes konfrontováni. Podle F. Capry je film Ecologie mysli nejenom neocenitelnou vzpomínkou na jednoho z největších myslitelů naší doby, ale také skvělým prostředkem pro adekvátní předání Batesonova poselství, které je dnes důležitější než kdykoliv jindy.

V závěru pořadu si navíc připomeneme zajímavý dialog mezi Gregory Batesonem a transpersonálním psychologem Stanislavem Grofem na téma spirituality. Batesonovo myšlení Grofa výrazně inspirovalo už od poloviny 60. let minulého století. Na konci života, kdy společně pobývali v Esalenském institutu na mysu Big Sur, je spojilo dohromady hluboké přátelství.

Program pořadů „Cesty k celistvosti - o vzorech, které spojují“ české sekce Budapešťského klubu.

Depresivní děti touží po penězích: Rádio Bolehlav – Na čo umenie?

Prolog ve spolupráci s festivalem Divadelná Nitra
so 27.9. - 18:30

Česko-slovenský auditivně-performativní projekt (můžete ho poslouchat na vlnách internetového rádia, stejně jako navštívit jako diváci přímo ve studiu). Rádio Bolehlav komplexně, fundovaně a beze zbytku zodpoví otázku, na co je umění. Ve 22:30 přijde na řadu vrchol večera – Česko-slovenská rozhlasová hra.

Vysílání bude odbaveno ze studia na festivalu Divadelná Nitra na Slovensku a z pražského studia v rámci předvoje festivalu ...příští vlna/next wave... Diváci mohou přijít kdykoliv v průběhu vysílání.

Depresivní děti touží po penězích je nezávislé, umělecké těleso, které od roku 2004 realizuje řadu kulturních projektů, převážně divadelních cyklů v netradičních prostorech. Jeho úkolem je oživovat nezvyklá prostředí uměním, reagovat na současná společenská témata, vnášet silné interpretační přístupy, propagovat a vytvářet progresivní současné umění různých žánrů a druhů (divadlo, literatura, video, film, výtvarné umění), obohacovat kulturní život v republice, ve městě i na venkově.

Ponožky od babičky II.

Lidské stáří, individuální paměť a mezigenerační vztahy ve tvorbě umělců
po 29.9. - 18:00

Druhý ročník mini symposia Ponožky od babičky opět tematizuje lidské stáří, individuální paměť a mezigenerační vztahy. Večerní pásmo desetiminutových autorských prezentací umělců z různých oborů představí tvorbu na pomezí umění a sociálních projektů, jejíž tématem je právě fenomén stáří.

Hosté: Jiří Hanke, Michael Hanke, Eva Dryjová, Linda Petáková, Adam Podhola, Ondřej Příbyl, Kateřina Šedá, Barbora Šlapáková, Tereza Velíková.

Moderuje: Ondřej Horák.

Prezentovat se budou zajímavé počiny z oblasti divadla a vizuálního umění. Například koprodukční projekt, ve kterém senioři hrají na jevišti sami sebe a sdílejí s diváky své intimní vzpomínky a nenaplněné touhy. Nebo představení mladých divadelníků, které zkoumá vztah člověka a jeho paměti, o kterou postupně přichází vlivem Alzheimerovy choroby.

Představí se také umělecké projekty, vztahující se k vlastním prarodičům. Například Ondřej Příbyl s nebývalou pečlivostí několik let fotograficky dokumentoval kutilské výrobky svého děda Antonína, Kateřina Šedá úspěšně bojovala s životní rezignací svojí stárnoucí babičky pomocí společných kreseb zboží ze skladu, kde babička léta pracovala.

Pořádá o.s. Elpida ve spolupráci s galerií Školská 28 v rámci Mezigeneračního Re-festivalu.

Ilia Belorukov – Martin Alaçam – White Wigwam

elektroakustická improvizace

po 6.10. - 19:30

Tři různé přístupy k užití elektroniky představí tři velmi odlišní tvůrci: Ilia Belorukov využívá elektroniku ve spojení se saxofonem, Martin Alaçam improvizuje na analogový monosyntezátor kontrolovaný elektrickou kytarou a White Wigwam v kombinaci různých analogových i digitálních syntezátorů a efektů tvoří podmanivé valivé plochy.

Petrohradský hudebník Ilia Belorukov se pohybuje na pomezí improvizované a elektroakustické hudby a noisu. Podílel se na projektech jako Wozzeck, Wooden Plants, Benzolnye Mertvecy a další. Spolupracuje s hudebníky různých žánrů (od hardcoru a metalu po akademickou současnou hudbu) a také s umělci jiných uměleckých disciplín - tanečníky, výtvarnými umělci, divadelníky apod. Ilia využívá experimentální extrakce zvuku z alt saxofonu, hraje na laptop, elektrickou kytaru, nejrůznější objekty a další nástroje. Založil label Intonema a pořádá v Rusku různé akce, především se podílí na organizaci festivalu Teni Zvuka v Petrohradě a přispívá svými studiemi do Contemporary music magazine. Ilia spolupracoval s hudebníky jako Keith Rowe, Alfredo Costa Monteiro, David Stackenäs, Ignaz Schick, Jonas Kocher, Arturas Bumšteinas, Thomas Buckner, Jack Wright, Andrew Drury, Alexei Borisov a mnoha dalšími.

Martin Alaçam je znám především coby kytarista, např. kapely Metamorphosis či dua Delia/Alaçam. Nicméně před rokem propadl kouzlu analogových modulárních syntezátorů, a tak během tohoto večera budeme moci sledovat volnou improvizaci na analogový monosynth kontrolovaný elektrickou kytarou. Alaçam spolupracoval z řadou dalších hudebníků (Marcus Godwyn, Sing Sing, Theater Brett, Pavel Fajt...), složil hudbu k několika divadelním hrám a tanečním vystoupením.

White Wigwam je nejzajímavější aktér neviditelné scény kolem vydavatelství KLaNGundKRACH. Dříve působil ve skupině Kaspar von Urbach, nyní hraje v Rouilleux a Pretty Old Sound. Svou minimalistickou tálou i rytmickou elektronikou dokáže vystavět působivé zvukové prostředí, evokující temnou nehybnou diskotéku ukrytou za tajnými dveřmi ve venkovském hotelu, jehož stěny jsou obloženy světlým dřevem a paroží. V loňském roce White Wigwam vydal split kazetu s francouzským jednočlenným projektem Klaus Legal, nedávno představil opět na kazetě debutové studiové album nazvané Ground / Triger.

Babylon II

soundwalk

čt 9.10. - 19:00

Soundwalk / audiošpacír po Novém Městě.

Babylon II: další ze série psychogeografických výzkumných expedic za tajemstvími Nového Města Pražského. Pevné boty, čelovka, zvukový rekordér, hašlerky s sebou. Ve spolupráci s Asociací Mlok a sonicity v rámci Dnů architektury.

Jorge Espinal & Orquestra de Guitarras Locas

kytarové improvizace

po 13.10. - 19:30

Jorge Espinal je vášnivým objevovatelem zvukového hájemství a vnímá chybu jako zdroj kreativity. Peruánský kytarista, aktivní na scéně volné improvizace v Buenos Aires, představí svou hru na preparovanou kytaru během sólového vystoupení. Zapojí se i do druhé části večera, kdy se pod taktovkou Georgije Bagdasarova setkají hráči na kytaru a další nástroje - Bagdasarov/Espinal/Losada/Procházka/Mikyska/Alaçam.

Transition Towns

Rob Hopkins a iniciativy přechodu v době ropného zlomu

Přednášející: Alena Suchánková, Alena Malíková, Dáša Rohelová

čt 23.10. - 18:00

Od 70. let minulého století se po celém světě začala vynořovat řada iniciativ, které tvořivě reagovaly na výzvu ekologické krize, respektive na hrozbu globálního kolapsu, představenou poprvé v konceptu „mezí růstu“ Donelly a Dennise Meadowsových. Počet těchto iniciativ v Evropě dál vzrostl po pádu „železné opony“, ale zejména s příchodem ropného zlomu a klimatické krize na počátku nového tisíciletí.

Iniciátorem dosud nejúspěšnějšího komunitního experimentu, reagujícího na tyto největší globální problémy, se stal nezávislý britský aktivista, učitel permakultury a spisovatel Rob Hopkins, který si jako jeden z prvních uvědomil závažnost výzvy ropného zlomu a potřebu reagovat na ni konkrétními praktickými kroky. Poté co v irské Kinsale Further Education College založil a sedm let vedl dvouletý permakulturní kurz Praktická udržitelnost, vypracoval spolu se svými studenty odvážnou vizi a akční plán Kinsale 2021, ukazující, jakým způsobem by se toto sedmitisícové irské město mohlo posunout od vysoké energetické spotřeby k udržitelné budoucnosti s nízkou energetickou spotřebou. Tento dokument, jenž pojednává o proměně všech aspektů života

města Kinsale, představoval konkrétní cestovní mapu k udržitelnosti, lokalizaci a hojnosti a inicioval další podobné komunitní projekty a iniciativy, které se rozvinuly ve známý koncept Transition Town (Město změny), vypracovaný Hopkinsovými studenty.

Pilotním projektem Transition Town se stal projekt Transition Town Totnes, který od roku 2006 začal Rob Hopkins se svými přáteli rozvíjet do podoby konkrétního modelu „města změny“. Síla Hopkinsovy původní vize i jeho angažovaný optimismus, jeho krédo, že „Budoucnost bez ropy může být lepší než je naše současnost, pokud využijeme svou představivost a kreativitu.“ vedly k založení Transition Network (Sítě změny) a k dalšímu šíření tohoto hnutí nejen v Anglii a v Irsku, ale po celém světě. Hnutí Transition Town, označené BBC za „největší urbánní mozkový impuls století“, čítá dnes víc než 1 800 registrovaných iniciativ ve 43 zemích světa.

Program pořadů „Cesty k celistvosti - o vzorech, které spojují“ české sekce Budapešťského klubu.

Robert B. Lisek, chfs, Manuel Knapp: Critical Machine Opera

Host: Michal Cáb

Místo: Institut intermédií

IIM - čt 23.10. - 19:00

Critical Machine Opera je kombinace experimentální hudby a taktických médií. Je to Anti_Opera - průnik několika různých prostorů: stochastické syntézy, zahuštěných zvukových hmot a aplikací softwarových robotických „účtůčků“ používaných k získávání dat na síti.

Robert B. Lisek je polský umělec, matematik a skladatel, zaměřující se na výzkum numerických, biologických, nebo sociálních systémů a procesů. Podílí se na řadě mezinárodních a mezioborových projektů v oblastech kriticko-umělecké strategie, hacktivismu a taktických médií. Jeho práce vychází z konceptuálního a softwarového umění, z kritických médií, ale nespádá do žádné z nich. Je také jedním z průkopníků umění UI (umělé inteligence), skladatel, autor mnoha projektů na pomezí spektrální, stochastické, konkrétní a hlukové hudby.

chfs (Christian F. Schiller) je rakouský experimentální skladatel, autor mnoha projektů v oblasti konceptuálního zvuku, instalací, koncertů, performancí. Založil organizaci indust.org a organizuje festival Sakra!

Pořádají: Famu, IIM a Galerie Školská 28 s podporou Rakouského kulturního fora v Praze.

Jakub Jansa

While setting the title generator

po 27.10. - 20:00

V rámci série autorských večerů se tentokrát představí Jakub Jansa. Jeho projekty zkoumají možnosti současných i budoucích technologií a role člověka - iniciátora programování přírody.

Autor pracuje na pomezí různých médií a nebojí se komentovat současný design a architekturu. Například jeden z jeho posledních projektů zkoumá možnosti programování živé entity, generující hmoty, v tomto případě zařízení, které během tisíce let vytvoří jeskynní komplex. Motiv růstu a haptiky v sepětí s činností člověka, se objevuje i v dalších projektech, například „Vemžemě“, kde pohyb a vítr narážející na tělo je zaznamenán a přenesen na hedvábné plátno rozvlněné ventilátory. V projektu „Zóna“ jsou to rostliny, které reagují na naši přítomnost a stávají se nositelem informace, které „zálohují“ prostřednictvím kresby.

Jakub Jansa studuje v ateliéru Supermedií na UMPRUM. S jeho vedoucím Federicem Díazem nedávno spolupracoval na architektonickém řešení výstavy Karla Malicha v Jízdárně Pražského hradu.

Recepce pro umělce a kulturní pracovníky 29. 1. 1947

Tomáš Uhnák

pá 31.10. - 19:00

Dernisáž Festivalu Fotograf #4 – “vidět a věřit”.

Přinejmenším od roku 1919 patří k dobrým zvykům českých prezidentů pořádání událostí, které by se daly označit souhrnným termínem „hostiny“, tedy různé snídaně, déjeuner (obědy), rauty, garden-party, večere, čaje apod. Kromě oficiálních hostin připravených na počest významných zahraničních návštěv, organizovali prezidenti hostiny i pro domácí hosty. „Hostiny“ byly vždy veskrze socio-politickou událostí a sloužily jako diskusní platforma. V minulosti bylo jejich posláním i propojování jinak sobě navzájem odcizených oblastí a osobností. Prezidenti byli tedy v roli určitých mediátorů. Na „hostinách“ se u stolu a v rozhovoru potkávali novináři, učitelé, politici, lékaři, řemeslníci, umělci, studenti, rektori, dělníci, soudci, představitelé armády i církve a mnoho dalších. Jindy hostiny sloužily k utužování vztahů v rámci jedné společenské vrstvy, jako například v případě „dělnické diner“ v roce 1922, „garden-party“ Ženské národní rady v roce 1930, nebo pravidelného každoročního odpoledního čaje žurnalistů. Podobně tomu bylo i 29. 1. 1947, kdy prezident Edvard Beneš uspořádal „recepce pro umělce a kulturní pracovníky“. Pozvání přijali rektori vysokých uměleckých a múzických škol, ředitel Národního divadla, zástupci uměleckých spolků a besed, umělci, spisovatelé a hudebníci, ale také úředníci (například z České akademie věd a umění nebo z oddělení kultury při Ministerstvu školství).

Podobně jako je fotografie kopií (již neexistujícího) originálu (situace), stejně tak bude „recepce pro umělce a kult. pracovníky“ kopií či rekonstrukcí původní události. Motivem pro vytažení takové fotografie-události z alba dějin může být připomenutí jedné ze zapomenutých forem komunikace, jakožto důležité složky státotvorné či komunitní síly, nebo také pokus o narušení současné vysoce profesionalizované a atomizované společnosti, jenž používá omezující a zplošťující metody komunikace a sdílení.

Slovo se musí státi masem, duše žízní

80 let od vydání Henry Millerova Obratníku Raka (1934)

Moderuje: Ondřej Skovajsa, Zahraje: Paumanok

čt 6.11. - 18:00

Tato kniha jde ke kořenům a ryje pod nimi, aby se dobrala podzemních pramenů.

– Anaïs Nin

Debatu připomene Millerův odkaz pro život i umění. Millerovo dílo zapustilo v Československu hluboké kořeny: Vůbec první překlad *Tropic of Cancer* do cizího jazyka byl právě český překlad od Quido Paličky, který vyšel v nakladatelství Václava Čejky s obálkou Henriho Matisse v Praze na podzim 1938. Millerovo dílo ovlivnilo autory kolem Skupiny 42, Bohumila Hrabala, Vladimíra Boudníka, český underground a nepřestává oslovovat nové generace.

Vedle obsáhlého literárního díla, které však zároveň na „pouhou literaturu“ plije, maloval Miller celý život akvarely (některé vyšly česky i knižně v knize *Insomnie*, 2007) a věnoval řadu pronikavých studií vedle literatury (Arthur Rimbaud, Walt Whitman, James Joyce, D. H. Lawrence, Marcel Proust, Honoré de Balzac) i výtvarnému umění (Hans Raichel, Henri Matisse, Surrealistická skupina), fotografii (Brassaï) a filmu (Louis Buñuel, Gustav Machatý).

Účast v debatě přislíbili: spisovatel Vladimír Binar, básník Adam Borzič, anglista a Millerův překladatel Rudolf Chalupský, Pavla Jonssonova, která učí o subkulturách na Anglo-americké vysoké škole v Praze, literární historik Tomáš Pavlíček, jenž přiblíží prvorepublikovou cenzuru, a překladatel a publicista Josef Rauwolf. Debatu moderuje Ondřej Skovajsa. K vidění budou i krátké dokumentární filmy o Henry Valentine Millerovi. Několik písní zahraje skupina Paumanok.

V jednom tahu, neboli osm hodin Vachka

k výročí 25 let

so 8.11. - 10:00

Maraton o české duši propletený z šesti celovečerních filmů. Karel Vachek začal v roce 1990 točit *Nový hyperion aneb Volnost, rovnost, bratrství* (1990–1992, 207 min), a v pravidelném rytmu dodával filmy nové: *Co dělat? Cesta z Prahy do Českého Krumlova aneb Jak jsem sestavoval novou vládu* (1993–1996, 216 min), *Bohemia docta aneb Labyrint světa a lusthauz srdce (Božská komedie)* (1997–2000, 254 min). Kdo bude hlídat hlídače? *Dalibor aneb Klíč k Chaloupce strýčka Toma* (2001–2002, 220 min), *Záviš, kníže pornofolku pod vlivem Griffithovy Intolerance a Tatiho Prázdnin pana Hulota aneb Vznik a zánik Československa (1918–1992)* (2006, 147 min). Roku 2011 dokončil prozatím poslední film *Tmář a jeho rod aneb Slzavé údolí pyramid* (199 min).

Projekce z DVD návštěvníkům nabídne mimořádnou příležitost shlédnout šestici Vachkových filmových esejí a komentářů k dějinám Československa a Česka v najednu, i když nikoli v jejich celku. Promítači promítnou jednotlivé části zmíněných filmů podle hlasování publika. Tak vzniká časoprostorová koláž – nelineární metoda vyprávění, kterou Vachek dovedl k mistrovství.

Karel Vachek (nar. 1940 v Tišnově na Moravě), studoval režii hraného filmu u prof. Elmara Klose na pražské FAMU v letech 1958–1963. Absolvoval filmem *Moravská Hellas* (1963). Vachkův dokument *Spříznění volbou* (1968) zachytil čtrnáct dnů, předcházejících na jaře 1968 volbu československého prezidenta. V období normalizace nemohl Karel Vachek další projekty hraných a dokumentárních filmů realizovat a v roce 1979 emigroval do USA. Od roku 1990 do 2011 natočil 6 dlouhometrážních filmů, ze kterých získal v letech 2000 a 2002 Cenu pro nejlepší český dokumentární film roku na Mezinárodním festivalu dokumentárních filmů v Jihlavě. Je držitelem Ceny samozvanců, kterou uděloval Andrej Stankovič.

Jean-François Laporte & Tilzer/Hanousek/Manolov trio

čt 15.11. - 19:30

Jean-François Laporte z Kanady spojuje prvky vizuálního umění a zvuku. Pracuje s aktivním poslechem zkoumaného zvuku a s objekty. Skladba Rituel, kterou představí v galerii, je určena pro FlyingCan - nástroj nazvaný aerofon - podélně proříznutou hliníkovou nádobu. Točením nástroje upevněného na provaze nad hlavou hráče vznikají prouděním vzduchu vibrace a Jean-François vytříbil s nimi techniku tvorby široké škály zvůku od hučení, pískání, proudění, troubení, burácení, zpívání.

Tilzer/Hanousek/Manolov trio

Základní hudební hladinou tria jsou různé proměny zvuku vody – kapání, šplouchání, přelévání, víření, k tomu se v různých dynamických odstínech přidávají zvuky kytary a saxofonu. Otevřená improvizace střídá rozmanité polohy od nejjemnějších barev až po velmi expresivní prvky. Mokrý ruce vystoupily na několika festivalech soudobého umění, mj. ve Vídni a New Yorku (Moving Sounds Festival).

Tentokrát vystoupí v sestavě bez tanečnice a soustředí se na hudební a zvukovou složku.

Florian Tilzer: vodní zvuky, Radim Hanousek: soprán saxofon, Ivan Manolov: kytara, efekty

Anna Homler

Hlasová dílna

so 15.11. - 13:00

Tělo je jako krajina, dech vás pohání, imaginace je průvodce.

Tvůrčí dílna, na které se naučíte svůj dech, imaginaci a pohyb používat k průzkumu jemných aspektů zvuku. Účastníci dílny mohou pracovat sami, ve dvojicích nebo ve skupinách. Lektorka je seznámí s různými metodami, jak lze hlas a zvuk používat. Cílem je najít přístup k vlastnímu, vnitřnímu, nebo „rodnému jazyku“. Účastníci dílny budou sedět na podlaze, v průběhu jsou očekávány lehké fyzické cviky a společný zpěv. Předchozí zkušenosti se zpěvem nejsou podmínkou účasti.

Max. počet účastníků: 20

Doba dílny: 3 hodiny (13-16h)

kurzovné: 300 Kč

Dílna probíhá ve spolupráci s Unijazzem a Festivalem Alternativa. 10. 11. v 19h v čí-tárně Unijazzu Anna Homler osobně uvede výstavu fotografií dokumentujících jednu z jejích instalací – Pharmacia Poetica.

Rishin Singh & KRK

elektroakustická improvizace

po 24.11. - 19:30

Večer elektroakustické improvizace představí v Berlíně usazeného hráče na trombón a elektroniku Rishina Singha, a po čtyřech letech představení dua KRK.

Duo KRK (George Cremaschi a Matthew Ostrowski) se věnuje svalové integraci elektronického a akustického světa zvuků. Spontánní kompozice spojují formální napjatost s energií, která se nevymyká kontrole a mísením okamžité musique concrète s neidiomatickými technikami otevírají neprobádané kouty elektroakustického umění.

Matthew Ostrowski - elektronika; George Cremaschi - kontrabas, elektronika

Rodák z Kuala Lumpur Rishin Singh se věnuje v BERLÍNĚ volné improvizaci. Mezi jeho vyjadřovací prostředky kromě trombónu patří text, interpretace partitur, video a performance. Snaha o komunikaci se zvukovou krajinou, která nás obklopuje jej spojuje s tzv. redukcionisty (tím nejradikálnějším je označován Radu Malfatti). Rishin Singh spolupracoval s hudebníky jako jsou Jim Denley, Mike Majkowski, v Evropě pak např. s Luciem Capecem, Jasonem Kahnem a dalšími.

Mikulášské ZvukoHraní III.

Výroba jednoduchých hudebních nástrojů

so 6.12. - 10:00

Přijďte se podívat, jak se mohou obyčejné věci proměnit v hudební nástroje. Během mikulášského dopoledne si budete moci postavit například: kytary z krabiček od sušenek či od sirek, perkuse z plechovek a bicí nástroje z čocky, hrachu, cizrny a fazolek, chřestidla, bzučidla, škvrkadla a klepadla a mnohé další. Můžete si přinést dřívka, tyčky, paličky, krabičky, polystyren apod. Veškerý materiál ale bude na workshopu k dispozici. Společně se naučíme na tyto netradiční nástroje hrát a založíme „Kids Spasm Band“. Můžete si pak přijít zahrát do Školské při lampiónovém průvodu, který proběhne 18. prosince (také lampiónová dílna).

Dílna určená dětem od 5 do 13 let.

Max počet účastníků je 12. Nutná registrace předem na: michal@skolska28.cz

Vstupné: 80 Kč

DIY dílna Tamary Wilhelm: mašinky!

oscilátor & zesilovač

12.12. – 14.12.

Komunikační prostor Školská 28 nabízí výjimečnou možnost seznámit se s tvorbou a nástroji vídeňské tvůrkyně DIY nástrojů Tamarou Wilhelm. Tamara povede třídní dílnu zaměřenou na tvorbu elektronických nástrojů a pomůcek, které se dají snadno využít při vlastní hudební produkci. Zároveň budou účastníci seznámeni se základy jak číst elektronická schémata a jak této znalosti využít nejen k postavení jednoduchého oscilátoru a zesilovače.

Dílna je otevřena každému, předchozí zkušenost s pájením či elektronickými nástroji není nutná.

Tamara Wilhelm sestavuje jednoduché oscilátory, jejichž sporé zvuky využívá v hudebních kooperacích, zvukových instalacích a kompozicích. Vystudovala Institut elektroakustické kompozice na vídeňské univerzitě. Kromě četných setkání v improvizčních kontextech hraje v několika formacích, jejichž zaměření se rozpíná od noiseu a abstraktní hudby, přes imaginární zvukové krajiny a instantní písně až po multimediální performance. Od roku 2001 se zabývá také výrobou experimentálních hudebních nástrojů a vytvářením skladeb vhodných pro zeleninové nástroje The Vegetable Orchestra.

Dílna je součástí třítydenního rezidenčního pobytu Tamary Wilhelm v Praze v rámci tvůrčích pobytů programu galerie.

Body programu

- jak číst schémata a jak je převádět na obvodovou desku
- jak postavit oscilátor se třemi součástkami
- jak pájet
- jak postavit jednoduchý zesilovač
- kam dál, když s tímto chci pokračovat

Vstupné: 650 Kč

Tamara Wilhelm, Klaus Filip & noid

lektoři (si) hrají

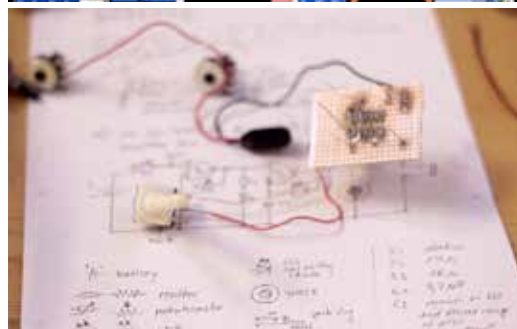
ne 14.12. - 19:30

edinečný koncertní večer, který představí tři elektronické tvůrce, kteří v posledních letech vedli či povedou dílny v galerii Školská 28. Tamara Wilhelm se zaměřila na DIY přístup při výrobě elektronických mašinek jako oscilátor či zesilovač, Klaus Filip s noidem na užití freewaru ppool/Iloop.

Tamara Wilhelm sestavuje jednoduché oscilátory, jejichž sporé zvuky využívá v hudebních kooperacích, zvukových instalacích a kompozicích. Vystudovala Institut elektroakustické kompozice na vídeňské univerzitě. Kromě četných setkání v improvizčních kontextech hraje v několika formacích, jejichž zaměření se rozpíná od noiseu a abstraktní hudby, přes imaginární zvukové krajiny a instantní písně až po multimediální performance. Od roku 2001 se zabývá také výrobou experimentálních hudebních nástrojů a vytvářením skladeb vhodných pro zeleninové nástroje The Vegetable Orchestra.

Klaus Filip je hudebník a programátor populárního softwaru „Iloop“ (dnes šířený ve verzi „ppool“), nabízející možnost vytvářet otevřené struktury pro živou improvizaci. Spolupracoval například s Los Glissandinos, Orchester 33 1/3, Radu Malfatti, Werner Dafeldecker, Dieb13, Christof Kurzmann, Boris Hauf, Christian Fennesz, John Butcher, Sabine Marte, Gilles Aubry, Cordula Bösze, Silvia Faessler, Taku Unami, Taku Sugimoto, Toshimaru Nakamura, Arnold „noid“ Haberl, Tim Blechmann a dalšími...

Arnold Haberl neboli noid je violoncellista, skladatel, hráč a programátor ppoolu. Jeho přístupy k hudební tvorbě může být charakterizován jako „základní výzkum“. Jeho dílo spadá do široké škály často vzájemně odlehlých oblastí hudby - od sólových vystoupení po skladby pro komorní orchestr, od zvukových instalací po video, přičemž neustále ruší hranici mezi hudbou a zvukovým uměním. Tento přístup jej přivedl ke spolupráci s umělci z mnoha oborů: s choreografy jako jsou João Fiadeiro, Colette Sadler, Akemi Takeya, Philipp Gehmacher s vizuálními umělci: Alexander Schellow, Heike Kaltenbrunner, Erik Hable nebo André Goncalves a improvizátory: Klaus Filipem, Taku Unami, o.blaat, Axel Doerner, Christian Weber, erikM, dieb13, Kazuhisa Uchihashi, Burkhardem Stangl, Yan Jun, Taku Han-noda, Carl Stone, mattin...

Jak se vede, Chalupecký?

út 16.12. - 19:00

Veřejná debata o současné podobě Ceny Jindřicha Chalupeckého a její reflexi na domácí umělecké scéně. Diskuzi bude moderovat Milena Bartlová a organizují ji Martin Kohout, Lucia Sceranková a Roman Štětina. Diskuse bude otevřená všem přítomným.

Chalupecký?

Jak

vede,

se

16/12/2014, 19h, Školská 28, Praha

Veřejná debata o současné podobě Ceny Jindřicha Chalupeckého a její reflexi na domácí umělecké scéně. Diskuzi moderuje Milena Bartlová. Diskuzi organizují Martin Kohout, Lucia Sceranková a Roman Štětina.

www.kdka28.cz

Vánoce ve Školské III

Dílny pro děti i dospělé

17.12. – 18.12.

Do dvorku Školské č.p. 28 na Praze 1 zveme již tradičně na vánoční posvícení. Připravili jsme pro vás dílny, loutkové představení, koncerty, speciální nabídku ArtMap knihkupectví, lampiónový průvod s Kids Spasm Band a Školská Street Orchestra, fotografické aranžovací studio, prskavky, bar garáž, svažené víno a další vánoční překvapení. Oba dny od 10 - 18h

Společné každoroční Vánoce pořádané Galeríí Školská 28, dílnou Antonína Tomáška, Fotograf Gallery, Café Kolíbka a Artmap. Host: original coffee s nabídkou kávy.

Středa 17/12

- 10 - 18 Porcelánová dílna „Představ si“ a „Drahokámen“ s Antonínem Tomáškem a Radkou Jahnovou
- 10 - 16 Dílna ilustrování s Juliánou Chomovou a Lukášem Parolkem
- 10 - 18 Focení s Fotograf Gallery
- 10 - 18 Knihkupectví ArtMap s nabídkou dětských knih a vánoční slevou 10 %
- 16 Kocour v botách - divadélko Toy Machine pro děti i dospělé / následná dílna/
- 10 - 18 výroba vlastních placek

Čtvrtek 18/12

- 10 - 18 Porcelánová dílna „Představ si“ a „Drahokámen“ s Antonínem Tomáškem a Radkou Jahnovou
 - 10 - 18 Focení s Fotograf Gallery
 - 10 - 18 Knihkupectví ArtMap s nabídkou dětských knih a vánoční slevou 10 %
 - 14- 18 Lampiónová dílna
 - 18.30 Lampiónový průvod s Kids Spasm Band & Školská Street Orchestra
- Podrobný program k jednotlivým dílnám a časům je k dispozici na webu galerie.

Porcelánová dílna „drahokámen“ a „představ si„

s Tondou Tomáškem a Radkou Jahnovou

17.12. – 18.12.

Oba dny dílna probíhá od 10 do 18h. Můžete přicházet průběžně, ale připravte se na možné čekání.

představ si je dílna vhodná pro kohokoli od tří let

drahokámen je dílna vhodná pro kohokoli od šesti let

Vzpomněli jsme si na jednu z rychlých her ve školních lavicích. Přijďte si zahrát, zabojet o vlastní poklad nebo nasyslit poklad rodinný. Možná budete překvapeni, kolik různých podob je zakleto v pár tečkách. Najdete u nás svůj drahokam a pokud budete chtít, přeneseme jeho zářivý obraz na dno hlubokého talíře, kde se bude skrývat a zas objevovat, dokud jeho existence jednoho dne velkým třeskem neskončí.

Akce drahokámen je vhodná hlavně pro dvojice, rodiny a samotáře, kteří umějí hrát šachy i sami se sebou. Ideální věk od šesti do nekonečna – s předpokladem, že velcí pomohou těm menším.

Akce představ si je vhodná pro kohokoliv od tří do nekonečna let. Menší děti potřebují pomoc větších lidí při přenosu obrázku na porcelán. Čtyřleté děti většinou zvládnou svůj motiv připravit samy, tříleté potřebují v různé míře (dle povahy a soustředění) pomoc i s přípravou obrázku.

Průběh dílny a způsob práce

Ať si vyberete drahokámen, nebo představ si, budete pracovat s obtisky na porcelán. Obrazy, které vyrostou během hry, nebo je vylovíte ze své fantazie, vystříháte a sestavíte ze speciálních obtisků a s naší pomocí je přenesete na porcelánové talíře nebo hrnky. Potom proběhne výpal a vy si budete moci hotové výrobky vyzvednout podle dohody některý z následujících dnů. Jeden kousek vás bude stát 250 Kč. Výběr z výsledků dvou dřívějších dílen si můžete prohlédnout ve fotogalerii.

Dílna ilustrování

s Julianou Chomovou a Lukášem Parolkem

st 17.12. - 10:00

Kocour v botách

Loutková pohádka se zpěvy a ptačím sborem Divadlo ToyMachine

st 17.12. - 16:00

Nejnovější kus pro děti i dospělé z repertoáru divadla Toymachine. Když jeden bratr dostane mlýn a druhý osla, zdá se, že dostat kocoura je směla. O to víc, když je to vegetarián a myši má za kamarády. Přátelství je ale někdy mnohem víc než půlka království a princezna k tomu. Veselý příběh na motivy známé pohádky bratří Grimmů, u kterého si s námi zamňoukáte.

Galerie Školská 28 2014

tvůrčí pobyty

Tamás Kaszás, Maďarsko

vizuální umění, konceptuální umění, instalace
Hostující umělec (1.4. – 30.6.)

Kaszás Tamás (nar. 1976) je maďarský intermediální umělec. Studoval v Intermediálním ateliéru na maďarské Akademii výtvarných umění, žije v Szentedre nedaleko Budapešti.

Kaszás Tamás obvykle pracuje na komplexních projektech (většinou v podobě galerijních instalací nebo intervencí do veřejného prostoru) se společenskými tématy - kolektivní ideologie, ekonomický a ekologický kolaps a strategie pro přežití, udržitelný a soběstačný způsob života, střet myšlení přírodních národů a technických civilizací atd. - inspirovaných jeho teoretickým výzkumem.

Autor kombinuje tradiční i nová média, autonomní umělecká díla (kresby, obrazy, objekty, videa, atd.) se v jeho práci objevují ve specifických konstelacích v rámci rozsáhlých instalací (které nazývá „visual aid constructions“). V souladu se svými koncepty používá Tamás Kaszás většinou levné a recyklované materiály, snadno dostupné techniky a jednoduše designované konstrukce.

Kromě instalací pro galerijní instituce se autor věnuje také intervencím do veřejného prostoru (například Shelter for Diversity, Utrecht 2010 nebo Disco Batata, Lisabon 2008).

Často pracuje v různých kolaborativních projektech (například s Lorantou Anikót nebo Kristóffem Krisztianem), vystavoval v řadě Evropských zemí (Slovensko, Polsko, Maďarsko, Holandsko, Belgie, Anglie, Rakousko nebo Turecko).

Během rezidenčního pobytu bude Tamás Kaszás rozvíjet svůj projekt „Ruins of modernism“, založený na výzkumu děl různých východoevropských umělců období meziválečné moderny, kteří byli inspirováni nebo pracovali s architektonickými formami. Z modelů těchto architektonických forem v měřítku 1:35, vytvořených z odpadových a recyklovaných materiálů, vybuduje Tamás Kaszás „slum opuštěných zřícenin nikdy nerealizovaných staveb Bauhausu obývaných novými domorodci po velkém pádu civilizace“ v diorámatické instalaci.

Tamás Kaszás je rezidentem galerie v rámci programu Visegrad Artist Residency Program - Visual&Sound Arts. visegradfund.org/residencies/varp

Ewa Justka, Polsko

elektronické nástroje, sound art
Hostující umělec (1.7. – 30.9.)

Ewa Justka (nar. 1989) je polská umělkyně v oblasti elektronických médií. V současné době žije v Londýně, kde studuje bakalářský obor Sound Arts & Design na London College of Communication.

Hlavní oblastí zájmu Ewy Justky je zvuková materialita různých živých i neživých objektů (lidských těl, částí rostlin, elektronických obvodů) a z nich vybudovaných systémů; ve své umělecké práci zkoumá tělesnost těchto objektů prostřednictvím vytváření okamžitých vzájemných interakcí. Vystupuje také jako performerka noise music, vytváří interaktivní zvukové instalace, věnuje se hardware hackingu.

Ve svém rezidenčním projektu „ Hmat „ bude Ewa Justka pracovat se vzájemným propojením lidských smyslů pomocí zkoumání akustických vlastností objektů , integrace akustických a elektronických nástrojů a experimentů se světlem .

„ Můžeme smysly cítit ? Jsou jednotlivé smysly od sebe oddělené, nebo by neexistoval žádný zrakový vjem bez doteku, žádný dotek bez chuti a tak dále ? Jak sdílíme smysly v umění ? To jsou otázky, na které se pokusím odpovědět. „ (E.J.)

Ewa Justka je rezidentem galerie v rámci programu Visegrad Artist Residency Program - Visual&Sound Arts. visegradfund.org/residencies/varp

Péter Szabó, Maďarsko

vizuální umění, konceptuální umění, kresba, instalace
Hostující umělec (15.6. – 15.9.)

Péter Szabó (narozen 1978 v Rumunsku), je intermediální a konceptuální umělec, žije a pracuje v Maďarsku. Studoval na Vysoké škole výtvarného umění v Cluj - Napoca v Rumunsku a na maďarské Akademii výtvarných umění v Budapešti.

Pracuje s širokou škálou médií včetně kresby, objektu, instalace a sociální akce, jeho práce často komentují současnou politickou a sociální situaci v Maďarsku.

Péter Szabó se účastnil mnoha rezidenčních programů v různých zemích Evropy (Velká Británie, Německo, Rumunsko, Rakousko, Polsko), vystavoval také v České republice (Loophole to Happiness, Futura, Praha 2011), na Slovensku a ve Španělsku.

Během svého rezidenčního pobytu bude autor pokračovat v reflexi sociálních, politických a ekonomických otázek dnešního Maďarska. Jeho projekt „My Last Three Years“, založený na sběru a analýze fotografií akcí veřejného dění v Maďarsku z posledních tří let, transponovaných do kresebného dokumentárního skicáře, se bude zabývat ekonomickými otázkami, problémy sociálního vyloučení a budováním politické image. Autor zkoumá reakce lidí na současnou společenskopolitickou situaci ve formě organizovaných pouličních demonstrací a jejich kreativní performativní aspekty. Výsledná publikace kreslených „dějin sociálních akcí“ má být snadno cenově dostupná, autor plánuje její prodej ve veřejném prostoru.

Péter Szabó je rezidentem galerie v rámci programu Visegrad Artist Residency Program - Visual&Sound Arts. visegradfund.org/residencies/varp

Tamara Wilhelm, Rakousko

sound art, zvukové kompozice
Hostující umělec (1.7. – 30.9.)

Tamara Wilhelm sestavuje jednoduché oscilátory, jejichž sporé zvuky využívá v hudebních kooperacích, zvukových instalacích a kompozicích. Vystudovala Institut elektroakustické kompozice na vídeňské univerzitě. Kromě četných setkání v improvizčních kontextech hraje v několika formacích, jejichž zaměření se rozpíná od noiseu a abstraktní hudby, přes imagi-

nární zvukové krajiny a instantní písně až po multimediální performance. Od roku 2001 se zabývá také výrobou experimentálních hudebních nástrojů a vytvářením skladeb vhodných pro zeleninové nástroje The Vegetable Orchestra.

Studentské stáže v rámci evropského programu Erasmus

Adrián Morata, Španělsko
24.4. - 14.6.

Iván Gonzales Plaza, Španělsko
5.5. - 30.7.

Marta Frączkiewicz
1.8. - 31.10.

Serena Morandi, Itálie
1.12. - 29.1.

Přednášky české sekce Budapeštského klubu. Organizace: Jiří Zemánek

Paul H.Ray a evoluce kultury globální moudrosti. Kulturně tvůrčí. Přednáší: Jiří Zemánek
30.1.

Semínka svobody a hnutí za potravinovou suverenitu
12.2.

Stanislav a Christina Grofovi - holotropní stavy vědomí.
19.3.

Ervin László: akášické paradigma. Přednáší: Jiří Zemánek
26.3.

Přednáška E. László, S. Grof, P. Russel: Revoluce vědomí
Přednáší: David Frank
9.4.

Moderní výzkumy v parapsychologii. Přednáší: Milan Smrž
23.4.

Gregory Bateson: O ekologii mysli a vzorech, které spojují
25.9.

Transition Towns - Rob Hopkins a iniciativy přechodu v době ropného zlomu
23.10.

Archetypová astrologie podle Richarda Tarnase a Stanislava Grofa. Přednáší: Petr Lisý.
13.11.